KM การจัดการความรู้
เรื่อง การเขียนบทความวิจัย และบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ขอแสดงความยินดีกับ

อาจารย์คานดา เต๊ะชันหมาก

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน

ที่ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีมากแบบบรรยาย
กลุ่มความหลากหลายทางชีวภาพ

ในการประชุมใหญ่โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดม
ระหว่างวันที่ 8-10 กุมภาพันธ์ 2559 ณ สำนั

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

KM ด้านการวิจัย

การจัดการความรู้ เรื่อง การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า KM คือ เครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการจัดการให้มีการค้นพบความรู้ความชำนาญที่แฝงเร้นในตัวคน หาทางนำออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตกแต่งให้ง่ายต่อการใช้สอยและมีประโยชน์เพิ่มขึ้น มีการต่อยอดให้งดงาม และใช้ได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง มีความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมเกิดขึ้นจากการเอาความรู้ที่ไม่เหมือนกันมาเจอกัน หลักสำคัญของการจัดการความรู้ คือ กระบวนการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคน ในการดำเนินการจัดการความรู้มีบุคคลหรือคนสำคัญในหลากหลายบทบาทหลากหลายรูปแบบ ที่ต่างคนต่างทำหน้าที่ในบทบาทของตนเองให้ดีที่สุดแต่ต้องมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาการทำงานที่ดีและเหมาะสมที่สุด เพื่อให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างสวยงามกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ในที่สุด

การจัดการความรู้ ด้านการวิจัย เรื่อง การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่เล่มนี้เป็นการรวบรวมเทคนิคการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ โดยมีแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้คือ แรงบันดาลใจในการเริ่มเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ การเริ่มต้นการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ ระหว่างการดำเนินการเขียนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ การเลือกแหล่งตีพิมพ์หรือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเตรียมตัวในการนำเสนอผลงานทางวิชาการและระหว่างการการนำเสนอ ซึ่งได้จากประสบการณ์แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องขอขอบคุณบุคลากรในคณะทุกท่านที่มีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือจนการดำเนินการจัดการความรู้ครั้งนี้เสร็จสิ้นทุกขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย เรื่อง การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่เล่มนี้ จะเป็นแนวทางเพื่อให้คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มีผลงานทางวิชาการเพิ่มขึ้น

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

- สรุปเทคนิค/เคล็ดลับความสำเร็จของการจัดการความรู้ด้านการวิจัย การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ 1
- รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้ 4
- กระบวนการดำเนินการจัดการความรู้ของหน่วยงาน 28
- ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมในครั้งนี้ 30

ภาคผนวก 31

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ 31
- นโยบายการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย 34
- แผนการจัดการความรู้ด้านการวิจัย เรื่อง การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ 35
- ปฏิทินการดำเนินงานการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 43
- ภาพกิจกรรม 46

สรุปเทคนิค/เคล็ดลับความสำเร็จของการจัดการความรู้ด้านการวิจัย การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

สรุปเทคนิค/เคล็ดลับความสำเร็จของการจัดการความรู้ด้านการวิจัย การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพรในครั้งนี้ คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการวิจัย ได้รวบรวมประเด็นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งเป็นหัวข้อ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นกระบวนการ ขั้นตอนต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น ดังนี้

แรงบันดาลใจในการเริ่มเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

1. ต้องการได้รับการพัฒนาการเขียนเพื่อสื่อความหมาย การใช้ภาษาเพื่อการสื่อภาษาโดยผ่านการเขียนบทความวิชาการตีพิมพ์เผยแพร่
2. การทำงานวิจัยเป็นภาระงานปกติของอาจารย์อยู่แล้ว จึงเริ่มจากทำวิจัย และต่อยอดออกมาเป็นบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ
3. ต้องการภาระงาน จึงเริ่มทำผลงานทางวิชาการต่อยอดความรู้เดิม และเป็นการประเมินตัวเองว่าสามารถพัฒนาผลงานทางวิชาการเพิ่มขึ้นต่อไปได้หรือไม่
4. คำนึงถึงสถานะการเป็นอาจารย์ การทำงานวิชาการเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา สังคม และเป็นการยืนยันตัวตนในสังคมวิชาการ
5. การเข้าร่วมงานประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ และได้เครือข่ายทางวิชาการ แลกเปลี่ยนแหล่งทุน แหล่งเผยแพร่ผลงาน

การเริ่มต้นการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

1. บทความวิชาการมีด้วยกัน 2 ประเภทคือ บทความวิชาการทั่วไปและบทความวิจัย ซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องรูปแบบการเขียน การที่จะเขียนบทความต้องถามตัวเองให้ชัดก่อนว่า จะเขียนเป็นบทความวิชาการหรือบทความวิจัย แล้วเขียนไปตามข้อกำหนดนั้นๆ
2. การเขียนบทความขึ้นอยู่กับความรู้และความสนใจที่เรามีต้นทุนเดิม บวกทักษะประสบการณ์ บางท่านอาจจะเริ่มจากการจับประเด็นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันก่อน ซึ่งส่วนหนึ่งจะมีข้อมูลอยู่บ้างแล้ว
3. การเลือกประเด็นหรือหาประเด็นในการเขียน ต้องเริ่มจากการอ่านงานคนอื่นให้มาก จากวารสารวิชาการต่าง ๆ จะสามารถนำมาต่อยอดงานของเรา ในเรื่องที่เราสนใจหรือเรื่องที่มีพื้นฐาน
4. การเขียนบทความวิชาการตอนเริ่มต้นอาจจะดูยากกว่าบทความวิจัยเพราะไม่รู้จะนำอะไรมาเขียน มีเทคนิคโดยอาจเริ่มจาก
   - เริ่มจากงานวิจัยที่เราเคยได้ทำไว้
   - ข้อมูลในพื้นที่หรือเหตุการณ์/สถานการณ์ปัจจุบัน

- Thesis ในระดับปริญญาโทของตัวเอง มาขยาย ต่อยอดเป็นบทความวิชาการ
- ศึกษาจากเอกสารต่างๆ ใช้วิธีวิพากษ์ โดยนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และมาเขียนเป็นบทความวิชาการ

5. การเลือกเรื่องที่จะทำวิจัย บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ จะเลือกเรื่องที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่ตนเองอยู่ก่อน เช่น พระนครศรีอยุธยา หรือจากงานวิจัย

6. สามารถใช้งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว หรือกำลังดำเนินการอยู่ โดยเลือกประเด็นใดประเด็นหนึ่งจากงานวิจัยนั้นมาเขียนเป็นบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ก็ได้

ระหว่างการดำเนินการเขียนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ

1. เพิ่มวิธีการสอดแทรกภาพประกอบ ภาพลายเส้น อาจจะทำได้ในทางศิลปกรรม เพื่อให้บทความมีความน่าสนใจและชัดเจนมากขึ้น

2. ศึกษาทบทวนทฤษฎีและดูประเด็นในปัจจุบัน โดยสืบค้นจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

3. การนำบางส่วนของวิทยานิพนธ์มาทำเป็นบทความเพื่อไปนำเสนอหรือตีพิมพ์ ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ชัดหรือไม่ไม่กว้างเกินไป มีวิธีการวิจัยที่ชัดเจนเพื่อการตอบคำถามได้

4. การเลือกช่วงเวลาที่ทำงานวิจัย หรือทำงานวิชาการ อาจารย์บางท่านจะใช้ช่วงเวลาที่ว่างจากการสอน บางท่านใช้วิธีการจัดตารางการสอนให้อยู่ในวันจันทร์ถึงพุธให้หมด เพื่อให้วันพฤหัสบดีและวันศุกร์ไม่มีการสอน จะได้ใช้เวลาในการทำงานวิชาการ วิจัยและการลงพื้นที่ (ถ้ามี)

5. สถานที่ที่เหมาะแก่การทำงานวิชาการส่วนมากจะทำในที่ทำงาน เพราะสามารถหาข้อมูลหรือเอกสารได้ง่ายกว่าทำที่อื่นๆ แต่บางท่านจะมีเอกสาร หนังสือต่างๆ ที่เป็นของส่วนตัวเก็บอยู่ที่บ้านเป็นจำนวนมาก ก็จะทำผลงานวิชาการที่บ้าน

6. บุคคลที่มีส่วนช่วยในการทำผลงานวิชาการ บางท่านทำคนเดียวเพราะสามารถแก้ไขได้เลยในขณะที่ทำ แต่บางท่านจะมีผู้ช่วยเช่น คนในครอบครัวช่วยพิมพ์บ้าง หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถตรวจระเบียบวิธีวิจัยให้ได้ บางท่านอาศัยเพื่อนในที่ทำงาน เพื่อนที่เรียนมาด้วยกัน เครือข่ายในเชิงวิชาการจึงเป็นเรื่องสำคัญ

7. นักศึกษามีส่วนช่วยคือ เวลาที่อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาไปค้นคว้าในทางวิชาการ แล้วนำมาสรุปด้วยกัน แบ่งปันกันในชั้นเรียน อาจารย์ก็สามารถนำข้อมูลบางส่วนมาใช้ในประกอบการทำบทความวิชาการของอาจารย์ได้บางเรื่อง หรือบางกรณีที่มีการทำวิจัยก็จะให้นักศึกษาช่วยเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

8. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยจะมีข้อมูลน้อย ต้องเสาะหาจากแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม หรือห้องสมุดในมหาวิทยาลัยอื่นๆ หรือบางท่านใช้ฐานข้อมูลออนไลน์

การเลือกแหล่งตีพิมพ์หรือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

1. ต้องพิจารณาชื่อวารสารแต่ละฉบับ ว่าแต่ละเล่มมีแนวทางอย่างไร เป็นบทความประเภทไหน จะสามารถนำบทความไปเสนอได้ถูกที่ ดูที่ Peer review ว่ามีผู้อ่านบทความของเราหรือไม่

2. ต้องพิจารณาว่าวารสารวิชาการดังกล่าวอยู่ในกลุ่มใด หากเพิ่งเริ่มต้นให้เลือกส่งวารสารที่อยู่ในฐาน TCI กลุ่ม 2 ก่อนที่จะเป็นกลุ่ม 1 หรือ TCI กลุ่ม 2 ที่กำลังจะได้ปรับเป็น TCI กลุ่ม 1

3. การส่งบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ บางครั้งเราอาจจะไม่ได้คำนึงเพียงวารสารเล่มนั้นต้องอยู่ในฐาน TCI กลุ่ม 1 หรือ 2 เพื่อนับคะแนนเพียงอย่างเดียว เราอาจจะต้องดูวารสารที่เราต้องการเผยแพร่บทความที่เราต้องการสื่อไปถึงสังคมหรือกลุ่มคนที่เราต้องโดยที่ไม่หวังผลคะแนน หรืออาจจะเป็นวารสารที่เราต้องส่งบทความไปเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือทำให้วารสารมีความเข้มแข็งขึ้น

4. การเลือกวารสารที่จะตีพิมพ์บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ดูจากเนื้อหาของบทความว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร สอดคล้องกับพื้นที่ไหน พื้นที่นั้นมีวารสารวิชาการอยู่ในสถาบันไหน ก็จะพิจารณาส่งไปที่นั่นก่อน เพราะจะตอบโจทย์ของวารสารเล่มนั้นโดยตรง โอกาสได้รับการตีพิมพ์ก็จะมีมากขึ้น

5. ใช้วิธีการเลือกสถานที่เผยแพร่ผลงานวิชาการที่เป็นระดับชาติก่อนในขั้นแรกและค่อยๆ ปรับไปเป็นการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

6. การเลือกแหล่งเผยแพร่ที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเป็นเครือข่ายทางวิชาการ เช่น มหาวิทยาลัยเดิมที่เคยศึกษา หรือกับอาจารย์เก่า เพื่อนเก่า จะทำให้การติดต่อประสานงานราบรื่น และติดตามผลได้ง่าย

7. การเผยแพร่บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ มี 3 ช่องทางหลักๆ คือ 1) Poster 2) Oral และ 3) ตีพิมพ์ลงในวารสารทางวิชาการ รายละเอียดแต่ละช่องทางมีดังนี้

- การนำเสนอแบบ Poster จะง่ายที่สุด ไม่ยุ่งยาก ส่งบทความไปแล้วจะมีผู้ตรวจ มีคนแนะนำ มีรูปแบบชัดเจนอยู่แล้ว ถึงเวลาไปนำเสนอ Poster ของเรา ปัญหาคือคนที่อ่านงานเราอาจจะตรงหรือไม่ตรงศาสตร์ของเรา เราไม่สามารถควบคุมได้
- การส่งบทความไปเพื่อเผยแพร่ไม่ต้องกังวลว่าบทความจะไม่ผ่านการประเมิน เพราะจากประสบการณ์บทความเดียวกันนั้นเมื่อนำไปส่งที่อื่นอาจได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และอาจได้รับรางวัลเลยก็ได้
- สำหรับคนที่ยังไม่เคยเผยแพร่ผลงานทางวิชาการแนะนำให้นำเสนอแบบ Poster ก่อน เพราะจะได้ประสบการณ์จากการฟังผู้อื่นก่อน ไม่จำเป็นต้องเผยแพร่แบบ Oral ก่อนในครั้งแรก
- บางคนเริ่มต้นการเผยแพร่แบบ Oral เลย เพราะการนำเสนอแบบ Poster ต้องตอบคำถามเยอะ ส่วนการนำเสนอแบบ Oral มีเวลาจำกัด
- การนำเสนอแบบ Oral มีข้อดีคือ การที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะแบบตรงๆ ชัดเจน จะทำให้เราได้ประสบการณ์ที่ดีในการนำเสนอแต่ละครั้ง

การเตรียมตัวในการนำเสนอผลงานทางวิชาการและระหว่างการการนำเสนอ

1. ในการนำเสนอ Power point ต้องคัดเลือกข้อมูลที่กระชับ ตรงประเด็นที่นำเสนอ ตามเวลาที่กำหนด ต้องฝึกซ้อมหลาย ๆ เที่ยว

2. เมื่อส่งผลงานวิชาการไปแล้วต้องรอความเห็นของ Peer review หรือผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยแก้เนื้อหา จะปรับแก้การนำเสนอข้อมูลมากกว่า เช่น แก้เรื่องภาษา ไวยากรณ์ หรือแก้ให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

3. การนำเสนอแบบ Oral ให้นำเสนอแบบเสียงดังฟังชัด เพื่อให้ผู้ฟังสนใจเราอยู่ตลอดเวลา

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 1 **วันศุกร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2559**

อาจารย์สุรินทร์ ศรีสังข์งาม

การเขียนบทความเป็นเรื่องยาก คำว่าบทความวิจัยและบทความวิชาการ การเขียนบทความวิชาการมีวิธีของตัวเอง อีกเรื่องคือเราไม่ใช่กลุ่มนักเขียน ยังไม่ใช่คนที่เขียนบทความอย่างอิสระได้ ใช้โครงสร้างการเขียนมาจากงานวิจัย ใช้เครื่องมือจากงานวิจัยมาใช้ลำดับความ ด้วยประสบการณ์ไม่มากพอ อาจหลุดประเด็นได้ง่าย ถ้าไม่ใช้วิธีจากการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเรามีความต่างขององค์ความรู้มาก ยากที่จะทำความเข้าในร่วมกัน ใช้เครื่องมือ 3 อย่างในการเขียนบทความ คือ 1. การเขียนปฏิมาวิทยา 2. การศึกษาเปรียบเทียบศิลปะ 3. การศึกษาศิลปะแนวดิ่ง ใช้เป็นหลักในการดำเนินการ เป็นประวัติศาสตร์ศิลปะ จะใช้การศึกษารูปแบบของการตีความ เริ่มเขียนสิ่งสำคัญ ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ในปัจจุบันเป็นข้อมูลสำเร็จรูป ทฤษฎีปรากฏแกนกลาง จะใช้เครื่องมือ 3 อย่างไปหาส่วนที่เหลือ ที่ขาด ที่โต้แย้ง

อาจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์

เคยเขียนบทความวิชาการมา 1 ครั้ง ที่เหลือเป็นเขียนบทความวิจัย ทำให้รู้ว่าต้องตีพิมพ์อะไร รู้แหล่งที่จะไปตีพิมพ์ ตัวอย่างของอาจารย์จะไปตีพิมพ์วารสารวิชาชีพนักข่าว รู้ประเด็นที่ต้องเขียน ต้องศึกษาวารสารก่อนว่าวารสารเล่มนั้นสนใจอะไร เราก็เขียนให้ตรงตามคอนเซ็ปของวารสาร ข้อมูลที่เอามาเขียนก่อนหน้านั้น ได้เข้าร่วมกิจกรรมของสมาคมนักข่าว ได้ฝึกงานอยู่ 1 เดือน สังเกตการทำงานของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ไปสังเกตแบบมีส่วนร่วม ลักษณะการได้ความรู้ใหม่ ได้องค์ความรู้ภายในการทำงาน มาเขียนเป็นบทความได้ สอดคล้องกับการได้เข้าไปอยู่กับวารสาร เป็นอีกเทคนิคของการมีส่วนร่วมร่วมเพื่อให้ได้ความรู้ พอจบโครงการยังไม่ทราบว่าจะเขียนอะไร หรือความรู้ใหม่ที่ได้มาก็ยังไม่รู้ว่ามีใครเขียนไปหรือยัง บทความวิจัยลักษณะจะแตกต่างกัน ให้ดูบทความก่อนๆ ของวารสารเล่มนั้นว่าเขียนกันอย่างไร ตอนที่ประกาศรับจะมีรายละเอียดในประกาศ เราต้องเตรียมข้อมูลให้พร้อมตามที่วารสารเล่มนั้นต้องการ

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

บทความที่เคยเขียนจะเป็นแนวบทความวิชาการสืบเนื่องจากงานวิจัย มีโอกาสได้สอนวิชาอาชญาวิทยาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะจังหวัดอยุธยา มีข่าวอาชญากรรมมากที่สุด ปัญหาเกิดจากวัยรุ่น นักศึกษาของเราเป็นกลุ่มหนึ่งที่เป็นวัยรุ่น ทั้งในรั้วมหาวิทยาลัย หรือนอกรั้วมหาวิทยาลัย เกิดจากการทะเลาะ เช่น เรื่องแก้วปาหินใส่รถ ขับรถซิ่ง พอได้สอนวิชานี้จะมีทฤษฎีการนำเสนอวัฒนธรรมรอง ใช้กับกลุ่มวัยรุ่น ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ไปโยงการศึกษาสภาพปัญหา ได้ลงพื้นที่ชุมชนลุมพลี ติดต่อ อสม. ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง และการทำงานที่มีเครือข่ายเกี่ยวพันกัน คือเว็บไซต์มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เครือข่ายไอศกรีม ทำให้ได้ตีพิมพ์บทความในระดับนานาชาติของมหาวิทยาลัยที่กล่าวมา ทำให้ได้เขียนบทวามวิจัยมีผลทำให้ตีพิมพ์ในระดับนานาชาติได้

อาจารย์กุลธีร์ บรรจุแก้ว

มีผลงานที่ได้ตีพิมพ์วารสารมหาวิทยาลัยรังสิต เป็น TCI กลุ่ม 1 เกี่ยวกับการวิเคราะห์ดนตรี และมีรอการตอบรับอีกแห่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี การส่งวารสารวิชาการเพื่อตีพิมพ์ จะส่งลงวารสารที่อยู่ได้ TCI กลุ่ม 2 และต้องดูด้วยว่าจะได้ปรับเป็น TCI กลุ่ม 1 หรือไม่ ถ้าส่ง TCI กลุ่ม 1 อาจต้องใช้เวลาในการรอพิจารณา 2-3 ปี กว่าจะได้ตีพิมพ์ และต้องพิจารณาว่า Peer review ของวารสารตรงกับเรื่องที่เราเขียนหรือไม่ หลายครั้งที่ส่งผลงานของเราไปแล้ว วารสารไม่รับเพราะไม่มี Peer review ในการตรวจสอบว่าบทความของเรามีใครที่ทำแล้วบ้าง ทำหรือยัง ทำแนวไหน ให้ค้นหาโดยใช้คีย์เวิร์ดของบทความของเราจาก กูเกิล วารสารเพศวิถีอาจารย์กำลังจะนำบทความไปตีพิมพ์เรื่องเกี่ยวกับ เพศวิถีในดนตรี มาจากดนตรีมานุษยวิทยา

อาจารย์อัครวินท์ ศาสนพิทักษ์

สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับบทความวิจัย ผู้วิจัยต้องสำรวจตัวเองก่อนเขียนบทความวิจัย ดังนี้คือ 1. มีความชำนาญด้านใด เชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ บางท่านด้านประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยต้องถามตัวเองก่อนว่าถนัดด้านไหน 2. งานวิจัยจะมีความน่าสนใจอยู่ใน Agenda ใดในขณะนั้นที่กำลังเป็นที่สนใจ ต้องทบทวนวรรณกรรมก่อนพอสมควรว่าเรื่องนี้ได้รับความสนใจหรือไม่ การส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ ควรส่ง TCI กลุ่ม 2 ก่อน หาคนอ่านงานก่อนที่จะทำวิจัย ก่อนเขียนบทความต้องจัดการองค์ความรู้ในเรื่องใหญ่ และมาย่อให้เล็กที่สุด จาก 200 หน้า เหลือ 8 – 15 หน้า เทคนิคในการย่อคือ ตัวเรื่องที่เราทำกับวารสารที่เราจะนำไปเผยแพร่เข้ากันได้หรือไม่

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

เคยเขียนบทความวิจัยสมัยเรียน บทความวิจัยกับบทความวิชาการแตกต่างกันมาก บทความวิชาการต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้เขียน บทความงานวิจัยอาศัยการตกตะกอนของผู้เขียน ประสบการณ์ในด้านนั้นๆ ในงานของตัวเอง เคยเขียนบทความลงวารสารของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของเรา โดยใช้องค์ความรู้จาก Thesis ตอนเรียนแตกประเด็นออกมา การมีองค์ความรู้เดิม ข้อมูลเดิมจะทำให้เขียนบทความได้เร็วขึ้น เขียนบทความตามศาสตร์ที่เราถนัด ตามสถานการณ์ในปัจจุบัน เขียนเรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เชื่อโยงกับปัจจุบัน ผลิตงานระยะเวลาอันสั้น เขียนเรื่องที่ถนัด เป็นเรื่องที่เราจับต้องได้ เกี่ยวกับปัจจุบัน กองบรรณาธิการคณะเราช่วยปรับแก้ไข ช่วยเรียบเรียงให้ ซึ่งเป็นข้อดีให้กับผู้ส่งบทความทำให้มีกำลังใจให้อยากทำผลงาน

อาจารย์ศิรินันท์ นุยภูเขียว

สมัยเรียนเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับประเภทของบทความ เคยเขียนบทความวิจัย ขั้นแรกควรรีวิวว่าเรื่องไหนที่อยู่ในเทรนด์ เกี่ยวกับศาสตร์ที่นิยม ถกเถียงกันในปัจจุบัน เอาฐานข้อมูลว่าเรื่องไหนน่าสนใจ สองคือเรื่องที่ตนเองสนใจ เป็นความสนใจของตัวผู้เขียนเองต้องสนใจ เพราะเราจะต้องอยู่กับการเขียนบทความไประยะหนึ่ง สามคือปัญหาที่เราพบจากในห้องเรียนหรือในสถานที่ทำงาน เช่นปัจจัยที่ทำให้อาจารย์ลาออกเพราะมาจากประสบการณ์ที่เห็น ลาออกเพราะอะไร ขั้นตอนการเขียนบทความ ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ว่าให้เลือกมาวัตถุประสงค์จากงานวิจัยมา 1 ข้อ แล้วเอามาเขียน แต่วัตถุประสงค์ต้องชัดเจน ข้อมูลชัดเจน เก็บข้อมูลกับใคร

อาจารย์มูนีเราะฮ์ ยีดำ

เริ่มจากการเผยแพร่ผลงานในตอนที่ศึกษาระดับปริญญาโท ชอบตามความถนัด ที่ตนเองสนใจ พัฒนาการทางการเมือง ประชาธิปไตย เปรียบเทียบ ไทย-ฟิลิปปินส์ ในอาเซียนการเมืองไทย-ฟิลิปปินส์ มีความคล้าคลึงกันจึงทำในประเด็นนี้ และ NUS จากสิงคโปร์การมีการจ้างให้ทำวิจัย 3 เดือน เกี่ยวกับอาเซียน หลังเสร็จงานวิจัยจะให้นำเสนอระดับนานาชาติ หลังจากได้มาทำงานก็สนใจในประเด็นเดิม ทำวิจัยเปรียบเทียบทั้งอาเซียน ในช่วงนั้นมี

งานประชุมวิชาการระดับนานาชาติพอดี เกี่ยวกับเรื่องอาเซียน ได้ไปสิงค์โปรอีกรอบ ส่วนตัวชอบการนำเสนอแบบ Conference เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ส่วนการเขียนบทความเผยแพร่ สำหรับคนที่ชอบโต้เถียงกับทฤษฎีหรือการต่อยอดมาจากการศึกษาระดับปริญญาโท มักจะชอบการเขียนแบบบทความวิชาการ บทความวิจัยมีกรอบต้องเติมคำในช่องว่าง

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ่วโรจน์

บางท่านอาจเห็นว่าตัวอาจารย์มีบทความเยอะ จะเขียนบทความวิชาการ โดยเลือกมหาวิทยาลัยที่ตรงกับศาสตร์เรา เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในช่วงแรกไม่รู้จัก TCI คืออะไร มีการค้นหาข้อมูล เริ่มจากวิทยานิพนธ์ แล้วส่งไป TCI กลุ่ม 1 และได้รับการตอบรับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตอบรับกลับมาเร็วมาก ให้แก้ไขและให้ตีพิมพ์ หลังจากนั้นก็เริ่มส่งไปที่อื่น ๆ ที่มีสาขาวิชาประวัติศาสตร์ เช่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนหน้านี้เคยมีโอกาสได้ร่วมทีมทำโครงการวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ทำให้ทราบหัวข้อเรื่องใหม่ๆ ในการเขียนบทความวิชาการ นำหัวข้อมาศึกษาเอกสารอีกเยอะที่เราสามารถนำมาศึกษา บางอย่างเก่ามาก มีวิธีวิพากษ์เนื้อหาในเอกสารส่วนใหญ่ยังไม่ศึกษาเรื่องนี้ แต่มอบคนละอย่าง นำมาถ่ายทอดเป็นการเขียนวิชาการ ได้เริ่มทำวิจัยกับสถาบันวิจัยและพัฒนา หลังจากทำเสร็จแล้วก็ได้เขียนบทความวิจัยอีก

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

1. บทความมีด้วยกัน 2 ประเภทคือ บทความวิชาการและบทความวิจัยวิจัย ซึ่งมีความแตกต่างกัน แต่ละท่านก็บอกได้ว่าแตกต่างกันอย่างไร การที่จะเขียนบทความต้องถามตัวเองก่อนชอบบทความประเภทใด บทความวิชาการหรือบทความวิจัย
2. บทความวิชาการตอนเริ่มต้นจะดูยากกว่าบทความวิจัย ไม่รู้จะนำอะไรมาเขียน มีเทคนิคโดยเริ่มจาก
   2.1 เริ่มจากงานวิจัยที่เราเคยได้ทำไว้
   2.2 ข้อมูลในพื้นที่หรือเหตุการณ์ สถานการณ์ปัจจุบัน
   2.3 Thesis ในระดับปริญญาโทของตัวเอง มาขยาย ต่อยอดเป็นบทความวิชาการ
   2.4 ศึกษาจากเอกสารต่างๆ ใช้วิธีสารถวิพากษ์ โดยนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และมาเขียนเป็นบทความวิชาการ
3. บทความวิจัยคือการเขียนตามกรอบ เหมือนการเติมคำในช่องว่าง ตามรูปแบบที่กำหนด ตามความถนัดของแต่ละคน
4. เทคนิคการเขียนบทความเพื่อให้ได้ตีพิมพ์ ต้องดูชื่อวารสาร ว่าแต่ละเล่มมีแนวทางอย่างไร เป็นบทความประเภทไหน จะสามารถนำบทความไปเสนอได้ถูกที่ ดูที่ Peer review ว่ามีผู้อ่านบทความของเราหรือไม่ ฐานข้อมูลของวารสารให้เลือกที่ TCI กลุ่ม 2 ก่อนที่จะเป็นกลุ่ม 1 หรือ TCI กลุ่ม 2 ที่กำลังจะได้ปรับเป็น TCI กลุ่ม 1

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 2 **วันอังคารที่ 15 มีนาคม 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 2 **วันอังคารที่ 15 มีนาคม 2559**

อาจารย์สุรินทร์ ศรีสังข์งาม

การเขียนบทความวิชาการประกอบด้วย 1. ความรู้ 2. สิ่งที่เราสนใจ ซึ่งอยู่บนฐานงานวิชาการเดิม ทักษะการเขียนคล้ายกับงานวิจัย เป็นสิ่งที่เรารู้เราสนใจ แล้วนำมาต่อยอดจากวิถีความรู้ทางวิชาการ นำเรื่องที่สนใจมาเขียนและต้องดูฐานความรู้ให้พอ ในการเริ่มเขียนบทความวิชาการ เจอเรื่องที่ชอบสนใจมีฐานความรู้พอจะเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงาน ในสายงานศิลปกรรมที่เป็นสีสันคือการทำภาพประกอบ ประวัติศาสตร์มาเป็นมีเครื่องมือ จะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยมากขึ้น

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ่วโรจน์

บทความวิชาการที่นำมาเขียนจะดูหลักฐานว่ามีมากพอหรือไม่ มาจากเอกสารหายาก ปัจจุบันคนไม่ค่อยรู้จัก ไม่มีคนอ่าน เช่น จากหอคอยจดหมายเหตุ อยู่ในห้องสมุดบางส่วนเรื่องที่เขียนอยู่ในอยุธยา เช่น การค้า

เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ตัวเองมีพื้นฐานจากอยุธยาอยู่แล้ว มีหลักฐานชั้นต้น จะนำเรื่องมาเขียนใหม่ ประวัติศาสตร์หาภาพประกอบยาก ช่วงหลังสนใจเอกสารสมัยรัชกาลที่ 5 กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เลือกพื้นที่ที่คุ้นเคยก่อนที่เรามีความรู้ก่อนแล้วค่อยพัฒนาไปพื้นที่อื่น จะมีเอกสารที่เคยเขียนไปแล้วคือ เอกสารเที่ยวทะเลตะวันออก

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

กำลังสนใจเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 11 จะหมดอายุและแผนใหม่ในปีหน้า ต้องรีบเขียนบทความ สิ่งที่ต้องการคือ ไม่อยากให้จัดอบรมการเขียนบทความ เปลี่ยนเป็นอบรมการใช้ภาษาในการเขียน เพื่อสื่อความหมาย การเขียนให้รู้เรื่องมันยาก การเรียบเรียงลำดับข้อมูลต่างๆ ถ้ามีการอบรมเกี่ยวกับทักษะการเขียนก็จะดีมาก

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

ส่วนตัวถนัดบทความวิจัย ทำวิจัยอยู่แล้วปีละ 1 เล่ม หลังจากทำแล้วต้องเผยแพร่ ต้องดูแต่ละที่ต้องการข้อมูลอย่างไรบ้างต้องปฏิบัติตามเกณฑ์การส่งบทความ การเขียนบทความวิจัยเพื่อส่งเผยแพร่ตามที่ต่างๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัยฉบับที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว อาจเป็นส่วนหนึ่งของผลการวิจัยก็ได้ เป็นเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพก็ได้ นำมาเขียนเป็นบทความได้ ส่งที่ไหนก็จะค้นหาเองโดยเริ่มจากระดับชาติก่อนของ วช. เริ่มจากแบบโปสเตอร์ก่อน แล้วจะเห็นในแบบอื่นๆ ขยับเป็นแบบ Oral ไปนำเสนอเรื่อยๆ หลายๆ ที่ เพราะจะมีประสบการณ์ หลังจากนั้นมองหาในระดับนานาชาติ TCI กลุ่ม 1 หรือ 2 เป็นหลัก ให้พยายามส่งไปก่อน

อาจารย์มูนีเราะฮ์ ยีดำ

จะถนัดบทความวิชาการมากกว่า อาจมีทักษะเรื่องงานวิจัยไม่ค่อยดี ชอบหาประเด็นปัญหาทางสังคมและค้นทฤษฎีเก่า คนหาแนวทาง และยืนยันลบล้าง แนวคิดทฤษฎีปัจจุบันมันเปลี่ยนไหม การเผยแพร่จะถนัดในการ conference ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และอีกช่องทางในการหาข้อมูลคือจาก FB total conference จะได้ช่องทางในการรับรู้มากขึ้น

อาจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์

ทำจากงานวิจัยที่เสร็จแล้ว ไม่รู้ว่างานวิจัยที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ก็สามารถนำมาเขียนเป็นบทความได้ จะเขียนตามเกณฑ์ที่กำหนด เวทีแรกเสนอระดับชาติแล้วต้องการนำเสนอในระดับนานาชาติจึงหาข้อมูลใน Facebook total conference หาใน Google จะมีรวบรวมไว้แบ่งเป็นตามศาสตร์ระดับนานาชาติ ทำให้เราทราบว่ามีแหล่งนำเสนอที่ไหนบ้าง การไปนำเสนอในต่างประเทศเป็นแรงจูงใจในการทำวิจัยเพื่อได้ไปนำเสนอ

อาจารย์กุลธีร์ บรรจุแก้ว

ถนัดบทความวิชาการ การเผยแพร่ใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับมหาวิทยาลัยเก่ากับอาจารย์เก่า ตอนส่งไปทีแรกเป็น TCI 2 ตอนเล่มวารสารประกาศออกมา เป็น TCI 1 วิธีเขียนจะมี 2 ประเด็น และรีวิวสิ่งที่เขาพูดมาแล้วและวิเคราะห์ตัวบท และสรุปจบ

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

เริ่มจากการไม่ได้ทำด้วยความตั้งใจ แต่ถูกกระตุ้นจากอาจารย์ คนรู้จัก เกิดขึ้นได้จากสถานการณ์ต่างๆ เดิมสนใจบทความวิชาการ แต่พอเป็นอาจารย์ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือ งานวิชาการที่ได้มาถนัดบทความวิชาการมากกว่าบทความวิจัย รายละเอียดน้อยกว่า วิธีการเผยแพร่ การทำให้ได้เผยแพร่เร็วต้องใช้สายสัมพันธ์ แต่ก็ต้องเข้าระบบตามเกณฑ์ของแต่ละเล่ม บางที่มีค่าตอบแทนเป็นแรงจูงใจให้เรา

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

วิชาที่สอนเป็นหลักในแต่ละเทอม มีส่วนช่วยอย่างมากในการเลือกทำหัวข้องานวิจัย โดยสามารถโยงเข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน สะท้อนสภาวะทางสังคม ทั้งนี้การเลือกทำหัวข้องานวิจัยที่จะได้รับการส่งเสริมเสริมสนับสนุนทุนวิจัยควรสอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของรัฐบาล หรืออาจเป็นนโยบายการแก้ปัญหาแบบเร่งด่วน ซึ่งมีหลายด้านให้เราได้เลือกทำการศึกษาวิจัย ซึ่งสามารถศึกษาดูได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน แล้วนำมาผูกโยงเข้ากับความชอบส่วนตัว หรือหัวข้อที่สอนในแต่ละบท ตาม มคอ.3

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

1. การเขียนบทความขึ้นอยู่กับความรู้และความสนใจที่มี บวกทักษะประสบการณ์ บางท่านจับเหตุการณ์ปัจจุบันก่อน จะมีข้อมูลอยู่แล้ว
2. วิธีการสอดแทรก ภาพประกอบ ภาพลายเส้น อาจจะทำได้ในทางศิลปกรรม
3. การเลือกเรื่องทำวิจัยหรือการเขียนบทความ จะเลือกพื้นที่ที่ตนเองอยู่ หรืองานที่เคยทำวิทยานิพนธ์มาก่อน
4. การเลือกวารสารที่จะตีพิมพ์เนื้อหาบทความวิจัยหรือบทความวิชาการสอดคล้องกับพื้นที่ไหนสถาบันไหนก็จะส่งไปก่อนเพราะจะเพื่อตอบโจทย์ของวารสารเล่มนั้น
5. อยากได้รับการพัฒนาการเขียนเพื่อสื่อความหมาย การใช้ภาษา การสื่อภาษา
6. การทำงานวิจัยเป็นภาระงานปกติ ใช้งานวิจัยมาเขียนเป็นบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ โดยเลือกประเด็นใดประเด็นหนึ่งจากงานวิจัย มาเขียนเป็นบทความได้
7. ศึกษาทบทวนทฤษฎีและดูประเด็นในปัจจุบัน สืบมาจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
8. ใช้วิธีการเลือกสถานที่เผยแพร่เป็นระดับชาติก่อนและค่อยปรับไปเป็นเผยแพร่ระดับนานาชาติ
9. การมีสายสัมพันธ์ส่วนตัวมีส่วนช่วยในการเผยแพร่ผลงานวิชาการได้

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 3 **วันอังคารที่ 15 มีนาคม 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 3 **วันอังคารที่ 15 มีนาคม 2559**

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

ไม่ถนัดด้านภาษาอังกฤษ การเขียน Abstract ต้องให้คนช่วยแปล ในส่วนที่เป็น keyword ต้องค้นหาและแปลให้ตรงกับที่เราเขียน ปัญหาคือ เราอยากจะเขียนให้ตรงกับปัญหาและสิ่งที่เราคิด อยากให้คณะจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อความหมาย กระชับ สั้น แนะแนวทางในการเขียน Abstract ภาษาอังกฤษ

อาจารย์สุรินทร์ ศรีสังข์งาม

กรณีการสนับสนุน ภาระงานเป็นปัญหาของการสำเร็จของการวิจัย อาจารย์มีภาระ 3 ด้านคือ การสอน การวิจัย และการบริหาร 3 ส่วนต้องทำทั้งหมด ขอให้สามารถแบ่งกันได้ บางคนเด่นด้านวิจัย อยากให้ได้ภาระงานที่เด่น กระบวนการถ่ายทอดการสอนกับการวิจัยคนละอย่างกัน มหาวิทยาลัยน่าจะสนับสนุนเรื่องการลา หรือมี

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรูปแบบให้ ดูเกณฑ์การเผยแพร่ให้ อาจารย์สามารถเขียนได้เลย คณะน่าจะมีนักวิชาการศึกษา 1-2 คน ที่ตรวจสอบรูปแบบให้ได้ ตรวจบรรณานุกรมและสามารถปรับแก้ไขให้ได้เลย

อาจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์

เคยช่วยแปล Abstract ให้กับอาจารย์ท่านอื่น อยากจะช่วยแปลแต่งานเราล้นมือจึงไม่สามารถช่วยแปลได้ ในมุมของคนแปลถ้าไม่มีความรู้เรื่องการแปลก็จะแปลตรงด้วย ถ้าคนเขียนแปลเองจะหาคำที่ถูกที่สุดเพราะเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองเขียน ถ้าให้คนอื่นช่วยแปล ควรไปนั่งอธิบายให้เขา และหา keyword ไปด้วย บางคำเป็นศัพท์ที่ลึกมาก จึงต้องช่วยกันทั้งสองฝ่าย นักวิจัยควรหา keyword ไปให้ผู้ช่วยแปลด้วยก็จะช่วยให้สะดวกรวดเร็วขึ้น

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

งานวิจัยเป็นภาระ บางครั้งท้อทำวิจัยได้ 1-3 แต้ม ถ้าสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ 3 คะแนน เทียบกับการเขียนบทความ 1 บทความได้ 3 ภาระงาน เราทำทั้งปีได้อย่างมาก 2-3 คะแนน เกิดความท้อ ใช้เวลาทำวิจัยทั้งปี บางคนเขียนบทความนั่งรวบรวมข้อมูล สร้างผลงานได้เร็วกว่า คะแนนไม่จูงใจ ท่านอื่นๆ จึงไม่อยากทำ บางท่านจึงไม่ทำเพราะไม่ทำก็ไม่เป็นไร บางครั้งได้ยินว่าไปร่วมงานปีใหม่ได้ภาระงานเท่าทำวิจัย 1 ปี เกิดความท้อใจ ส่วนตัวไม่คิดอย่างนั้น คิดว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องทำให้ครบทุกภาระงาน

อาจารย์มูนีเราะฮ์ ยีดำ

ภาระงานไม่จูงใจอย่างมาก สายอาจารย์มองว่าคนเป็นอาจารย์ควรผลิตความรู้เรื่องการสอน ควรทำวิจัยวิชาการ มันเกิดความขัดแย้งในตัวเอง คือการพัฒนาตนเอง อนาคตต้องเรียน ปริญญาเอก มหาวิทยาลัยและคณะอาจจะยังสนับสนุนไม่เพียงพอ ไม่ได้มองในแง่ของเงิน แต่เป็นในแง่ของเวลา บางครั้งอยากทำงานวิชาการ แต่มีงานหลายด้าน ทั้งวิชาการ การพัฒนาเด็ก คณะควรมีความชัดเจน เพื่อที่จะได้เดินไปในทางสายนั้นถูก งานวิจัยบทความเป็นห้วยกับอาจารย์สุรินทร์ที่ควรให้มีคนช่วยสนับสนุนช่วยดูงานเราจะได้เห็นความผิดพลาด เพราะเราดูเองก็จะคิดว่าดีแล้ว ถูกต้องแล้ว

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ่วโรจน์

เห็นด้วยกับอาจารย์ท่านอื่นๆ เรื่องภาระงานไม่สนับสนุนให้เราทำงานวิจัยและทำผลงานทางวิชาการ การเขียนบทคัดย่ออยากให้ลองเขียนเอง ใช้ดิกชันนารี Google ตามวารสารจะใช้ไม่เกิน 300 คน เขียนสั้นๆ กระชับ เพราะตอนส่งไปแล้วจะมี Peer review ให้เราอีกครั้ง ถ้าไม่ถูกต้องอาจจะมีเขียนแก้ไขมาให้ ถ้าเป็นวารสารที่ดีๆ จะมีการแก้ไขหลายรอบ เช่น หอการค้า แก้ 2 เดือน จนกว่าจะผ่าน ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ส่วนตัวจะเลือกวารสารที่ไม่มีค่าใช้จ่าย เคยพบปัญหาการส่งงานไปที่ประชุมระดับชาติ คือหา Peer review มาคนละสายกับศาสตร์เรา จะมีคำถามต่างๆ ที่ไม่เข้าใจ บางวารสารส่งไปแล้วจะมีการปรับชื่อวารสารให้เรา

อาจารย์กุลธีร์ บรรจุแก้ว

ปัญหาที่เห็นการส่งวิจัย คือ มีกลับมาให้อาจารย์แก้ เราอ่านแล้วจะรู้เลยว่าไม่ใช่คนดนตรีอ่าน อยากให้คณะสนับสนุนบรรยากาศงานวิชาการ ที่ไหนรับบทความ งานวิจัยบ้าง สถาบันวิจัยเรางานส่วนใหญ่จะค่อนไปทาง

วิทยาศาสตร์คณะเราน้อยมาก วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยดังแห่งหนึ่งแถวตะวันออกติดทะเล เขามีนโยบายชัดเจน เป็นคณะศิลปะดนตรี เสนอมหาวิทยาลัยแล้วจะทำกระบวนการวารสารไปสู่ TCI 1-2 เขาเสนออธิการเพื่อจะจัดทำ ผลที่ได้จากนั้นมหาศาล ชื่อเสียงที่ยาวนาน อยากให้มหาวิทยาลัยเรามีนโยบายแบบนี้บ้าง

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

สำหรับผมมี 2 ปัญหาคือ ด้านภาระงานหลายอย่างทำให้กระทบกับงานวิชาการ ทำให้ทำงานวิชาการได้ไม่ดีพอ การค้นข้อมูลอาจจะยังไม่เพียงพอ งานวิชาการต้องใช้เวลาการวิเคราะห์พอสมควร อีกประเด็นคือการเขียนบทคัดย่อก็จะให้แฟนช่วยดู มีปัญหาคือศัพท์เฉพาะทางวิชาการคนอยู่นอกศาสตร์จะไม่เข้าใจ เราต้องมาตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความถูกต้อง เป็นวิธีการที่ใช้ที่ผ่านมา

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

ในการวางโครงเรื่องที่เขียนส่วนใหญ่ก้อจะนำเอาเนื้อหาส่วนหนึ่งตามบทเรียนมาวางเป็นเค้าโครง แล้วเลือกเอาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาเก็บบันทึกๆไว้ เพื่อเป็นเนื้อหาในการใช้เรียบเรียงต่อไป การวางเค้าโครงไว้ก่อนจะช่วยให้เราทำงานได้ง่ายขึ้นและสามารถกำหนดทิศทางในกระบวนการเขียน การเรียบเรียงไปได้อย่างสัมพันธ์กัน ทฤษฎีต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอนก็สามารถยกมานำเสนอในงาน พร้อมทั้งยังสามารถยกตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เป็นข่าว เหตุการณ์ปัจจุบันมาประกอบได้อีกด้วย

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

1. ปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัย การเขียนบทความวิชาการ อยากให้คณะอบรมให้ความรู้ด้านการเขียนให้มากขึ้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ปัญหาเรื่องภาระงาน แก้ปัญหาปรับเรื่องภาระงานให้ได้ ให้ชัดเจนมากขึ้น มหาวิทยาลัยน่าจะผ่อนปรนภาระงานบางด้านให้ ไปเพิ่มบางด้านให้
3. คณะควรจัดนักวิชาการศึกษาช่วยตรวจรูปแบบ บรรณานุกรม รูปแบบการเขียน
4. ผู้ช่วยแปลจะไม่มีความรู้ในศาสตร์แปลไม่ตรง ผู้เขียนบทความควรนำคำสำคัญไปให้ผู้แปล เพื่อความถูกต้อง
5. งานวิจัยมีคะแนนภาระงานน้อย หรือคะแนนไม่จูงใจให้ทำ ไม่เท่ากับบทความวิชาการ หน่วยงานควรสนับสนุนในเรื่องของเวลา ไม่ใช่แค่ค่าตอบแทนเท่านั้น ความยุติธรรมของการแบ่งภาระงาน
6. มหาวิทยาลัยไม่สนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานวิชาการมากนัก
7. การจัด Reader หรือ Peer review อ่านบทความวิชาการ ให้ตรงกับศาสตร์ที่เราเขียน
8. งานวิจัยของมหาวิทยาลัยเน้นไปทางด้านวิทยาศาสตร์มากกว่ามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 4 **วันอังคารที่ 22 มีนาคม 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 4 **วันอังคารที่ 22 มีนาคม 2559**

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

การส่งบทความไปเผยแพร่ นำเสนอแบบ Poster ก่อน ไม่ยุ่งยากแค่ส่งไปก่อน พอตรวจแล้วจะแจ้งให้ปรับตรงไหนจะมีรูปแบบให้ และเราส่งไปติด poster ธรรมดา ง่ายที่สุดคือแบบ poster แค่อธิบายให้กรรมการฟัง ไม่ต้องเจอคนเยอะๆ กรรมการจะถาม เริ่มต้นแบบ poster น่าสนใจ แล้วค่อยพัฒนาไปเป็น Oral จะเจอทั้ง comment คนที่รู้เรื่องเข้าใจเราและไม่เข้าใจศาสตร์เราเลย ทำให้ไม่ได้ข้อเสนอแนะที่ตรง คำถามไม่ตรงศาสตร์ บางครั้งคนฟังมีแค่ผู้นำเสนอ บางที่คนก็อาจจะเยอะ ขึ้นอยู่กับงานวิจัย ถ้าเป็นบทความต้องดูว่าเขาต้องการแบบไหน ส่งตามรูปแบบแต่ละที่ เนื้อหาถ้าเป็นเชิงวิจัยจะไม่ค่อยถูกแก้ จะปรับแค่หน้า เนื้อหาไม่ค่อยปรับ ถ้ามีแก้เราก็แก้ตามที่เขาเสนอ ไม่ยากตามรูปแบบค่อนข้างสะดวกและง่ายกว่าบทความวาการ บทความวิจัยง่ายกว่า เล่มงานวิจัย 1 เล่มทำได้หลายบทความ

อาจารย์สุรินทร์ ศรีสังข์งาม

การนำเสนองานวิจัยตอนส่งบทความผมอยากให้ทำใจ การตรวจเรื่องของศาสตร์ ถ้าส่งผิดที่อาจตก ถ้าตกไม่ต้องกังวล บทความที่ผมเคยได้รางวัลก็เคยตกมาก่อนในเรื่องนั้น ต้องยอมรับเรื่องผู้ตรวจ ขอให้ไม่ต้องกังวลเรื่องไม่ผ่าน ถ้าไม่ผ่านส่งที่ใหม่ ถ้าคนที่ยังไม่เคยให้ไปแบบ poster ก่อน เพื่อฟังคนอื่น ไปฟังคนอื่นได้ จะได้ทราบว่าต้องทำอย่างไร ประสบการณ์การตอบบนเวทีเราอาจจะยังไม่ถนัด ต้องลองแบบ Poster ก่อน ไม่จำเป็นต้อง oral เท่านั้น

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

ตอนนำเสนอมีน้องๆ แนะนำให้ทำเป็นแบบ poster รุ่นพี่แนะนำ oral เพราะโปสเตอร์ตอบปัญหาเยอะ เลยเลือกแบบ oral แทน เริ่มจากวิจัยมาก่อนตั้งแต่ตอนเรียนปริญญาโท เป็นเชิงปริมาณ ต้องเก็บข้อมูลอยู่แล้ว และอาจจะได้นำไปใช้จริงเลย นำเสนอบทความวิชาการก่อน และได้ตีพิมพ์วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามรูปแบบที่กำหนด หลังจากนั้นไปนำเสนอที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เขาสนใจ ตอนนำเสนอโชคดีกว่าคนอื่น การพูดเสียงดังชัดเจน ทำให้ผู้ฟังสนใจเรา และหัวข้อน่าสนใจ มีทั้ง ดร. และผู้เข้าร่วมทั่วไป สนใจเยอะ

อาจารย์อัครวินท์ ศาสนพิทักษ์

เริ่มจากการนำเสนอแบบ Oral ก่อน จากบทความวิชาการได้คอมเม้นเยอะ ได้พัฒนามากกว่าคำชม ได้พัฒนามากขึ้น แบบ poster กำลังจะนำงานวิจัยชิ้นล่าสุดไป เวลาน้อยจึงเลือกแบบ poster ผู้วิจัยควรเลือกเป็นบทความวิชาการมากกว่า Proceeding ถ้าจะเริ่มควรเริ่มจาก poster แล้วค่อยพัฒนา ถ้าเลือกแบบ oral ถ้างานเป็นเชิงปริมาณ แต่ผู้ comment เป็นเชิงคุณภาพอาจเกิดปัญหา บางคนจึงเลือกแบบ Mix แล้วแต่ผู้วิจัยจะถนัดด้านไหน

อาจารย์ศิรินันท์ นุยภูเขียว

การตีพิมพ์สมัยเรียนปริญญาโท ตอนนั้นทำวิจัยตัดวัตถุประสงค์ 1 ข้อมาตีพิมพ์เรื่องการเรียนการสอนในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอนแนะนำให้ส่งบทคัดย่อไปก่อน ให้ครบถ้วนทุกหัวข้อและบอกผลคร่าวๆ ไปด้วย ส่งไปก่อน แล้วรอให้เม้นกลับมาหา บทความของเราได้รับเลือกตีพิมพ์มีข้อเสนอแนะเล็กน้อย เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูให้ก่อน อาจารย์จะเน้นให้ว่า การส่งบทความไปวัตถุประสงค์เราชัดหรือยัง ไม่ใช่กว้างเกินไป เก็บข้อมูลอย่างไร วิธีการวิจัยต้องชัดเจน ตอนนำเสนอต้องทำ power point เฉพาะประเด็นที่สำคัญ ไม่ใช่เอาไปทั้งหมด

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

ไม่เคยนำเสนอเลย เคยนำเสนอเป็นบทความวิจัย ตอนทำบทความยังไม่มีผลสมบูรณ์แต่ได้ส่งไปตีพิมพ์ก่อน เพราะสามารถแปลผลได้บางส่วน การนำเสนอแบบนี้ต้องรอระยะเวลาให้ Peer Review ตอบกลับและแก้ไข การเรียบเรียงข้อมูลที่ถูกให้แก้ไข การนำเสนอข้อมูลเยอะไป ให้ปรับเป็นแบบตารางได้ปรับและแก้ไขไป ไม่แก้เนื้อหา ให้แก้รูปแบบการนำเสนอ

อาจารย์มูนีเราะฮ์ ยีดำ

วันที่ต้องส่งบทความ หลังจากส่งไปแล้วบทความวิจัยบทความวิชาการจะถูกแก้เรื่องภาษา ไม่กระชับ หรือ grammar ภาษาอังกฤษ และการแก้รูปแบบที่ไม่ตรงตามที่กำหนด หลังจากแก้แล้วจะต้องให้ผู้ทรงอ่าน ถ้าเป็นบทความจะให้นิยามมากขึ้น ถ้าเป็น conference oral หรือ poster ต้องทำใจเรื่องซักถาม ถ้าคนถามตรงศาสตร์ได้ข้อมูลที่ตรง เวลา oral เวลาน้อย 5-10 นาที ต้องใช้เวลาให้พอดีตามที่กำหนด ถ้าผู้ถามไม่ตรงศาสตร์จะถามนอกเรื่อง จะไม่เข้าใจ

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

มีงานวิชาการน้อย แต่ได้นำเสนอเกือบทั้งหมด poster ยังไม่เคย ผู้ฟังเป็นนักวิชาการส่วนใหญ่ สิ่งที่มีปัญหาคือการประหม่าเวที การควบคุมเวลาไม่ได้ตามที่กำหนด แต่เราอยากจะอธิบายมากกว่าที่ทำไป จึงใช้เวลาเกินเป็นปัญหาที่เจอตอนนั้น คำถามต้องพร้อมตอบทุกคำถาม ถ้าผ่านเวทีใหญ่จะมีความมั่นใจมากขึ้นในเวทีต่อไป การนำเสนอผ่านการตีพิมพ์วารสารวิชาการ เคยถูกปรับแก้อยู่เสมอ คนอ่านจะอ่านต่างกัน เราต้องพิจารณาอีกครั้ง เพราะ Reader ที่จัดให้อาจตรงหรือไม่ตรง รูปแบบการนำเสนอจะเน้น submit online ส่วนใหญ่ บางวารสารโต้ตอบทาง online แล้ว

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

ประสบการณ์ในการนำเสนอผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการ มี 3 ช่องทางหลักๆ คือ แบบ Poster, Oral และวารสารทางวิชาการ

1. การนำเสนอแบบ Poster จะง่ายที่สุด ไม่ยุ่งยาก ส่งบทความไปจะมีผู้ตรวจ มีคนแนะนำ มีรูปแบบชัดเจนอยู่แล้ว ถึงเวลาไปนำเสนอ Poster ของเรา ปัญหาคือคนที่อ่านงานเราอาจจะตรงหรือไม่ตรงศาสตร์ของเรา เราไม่สามารถควบคุมได้

2. การส่งบทความไปเพื่อเผยแพร่ไม่ต้องกังวล บางที่อาจไม่ผ่าน แต่บทความเดิมบางที่อาจจะผ่าน หรืออาจได้รับรางวัลก็ได้ อย่างเช่นของ อาจารย์สุรินทร์

3. สำหรับคนที่ยังไม่เคยเผยแพร่ผลงานทางวิชาการแนะนำให้นำเสนอแบบ Poster ก่อน และจะได้ประสบการณ์จากการฟังผู้อื่นก่อน ไม่จำเป็นต้องเผยแพร่แบบ Oral ก่อนในครั้งแรก

4. บางคนเริ่มต้นการเผยแพร่แบบ Oral เลย เพราะการนำเสนอแบบ Poster ต้องตอบคำถามเยอะ

5. การนำเสนอแบบ Oral ให้นำเสนอแบบเสียงดังฟังชัด เพื่อให้ผู้รับฟังสนใจเราตลอดเวลา

6. การนำเสนอแบบ Oral มีข้อดีคือ การที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะแบบตรงๆ ชัดเจน จะทำให้เราได้ประสบการณ์ที่ดี

7. ควรเผยแพร่ผลงานวิชาการทางวารสารวิชาการดีกว่า เพราะจะมีความคงทนถาวรมากกว่า

8. การนำบางส่วนของวิทยานิพนธ์มาทำเป็นบทความเพื่อไปนำเสนอหรือตีพิมพ์ ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ชัดหรือไม่ไม่กว้างเกินไป มีวิธีการวิจัยที่ชัดเจนเพื่อการตอบคำถามได้ การนำเสนอ Power point ข้อมูลที่ตรงประเด็น

9. การส่งผลงานวิชาการไปแล้วต้องรอความเห็นของ Peer review ส่วนใหญ่ไม่แก้เนื้อหา จะปรับแก้การนำเสนอข้อมูลมากกว่า แก้เรื่องภาษา ไวยากรณ์ รูปแบบที่กำหนด

10. บทความที่ลงในวารสารวิชาการจะไม่มีข้อโต้แย้งหรือตอบคำถามใดๆ ไม่เหมือนกับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ทั้งแบบ Poster และแบบ Oral ต้องพร้อมที่จะตอบข้อซักถามในทุกๆ ข้อ

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 5 **วันอังคารที่ 19 เมษายน 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 5 **วันอังคารที่ 19 เมษายน 2559**

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

เรื่องของเวลาที่ทำวิจัย เลือกช่วงเวลาไหน เรื่องของเวลา โอกาส สถานที่ คนเบื้องหลังมีส่วนช่วยมาก ช่วงเวลาเริ่มจากวิชาที่สอนคือวิชาอาชญาวิทยา เริ่มสอนในเดือนมิถุนายน ได้หัวข้อมาเริ่มคิดช่วงเวลาหลายคนมีภาระงานคล้ายๆ กัน งานสอน งานธุรการ ต้องทำควบคู่กันไป หาช่องว่างของเวลา มีนักศึกษาที่เรียนอาชญาวิทยาให้ นักศึกษาทำรายงานตรงกับหัวข้อวิจัย ได้ข้อมูลส่วนหนึ่งมาใช้ประโยชน์ สาขานิติศาสตร์แบ่งหน้าที่ชัดเจน ช่วยงานกันได้อย่างดี แบ่งงานกันได้ เข้าสอนบ่ายทำงานธุรการ ประมาณ 4 โมงเย็นเป็นต้นไป นั่งที่โต๊ะทำงานการค้นคว้า ตำรา อินเตอร์เน็ต ใช้ควบคู่กันได้ในที่ทำงาน วันที่ไม่มีสอนบ่าย

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

จะทำที่ทำงานและที่บ้าน เนื่องจากใช้เวลาในการเดินทางมาทำงานและกลับมาก พยายามแบ่งเวลาเนื่องจากมีช่วงเวลาที่จำกัดในการทำงานแต่ละอย่าง จัดสรรเวลาให้ดี ไม่มีคนช่วยทำ ทำเองคนเดียวเนื่องจากกจะสามารถแก้ไขในขณะที่พิมพ์หรือเขียนได้เลย อาจจะมีการเขียนมือก่อนพิมพ์และแก้ไขปรับปรุงด้วยคอมพิวเตอร์อีกครั้ง จะมีต้นฉบับที่เขียนและพิมพ์ ข้อมูลดั้งเดิมที่มี ห้องสมุดที่มีเอกสารทางด้านการออกแบบ บางครั้งมีการเซอร์เวย์ ถ่ายภาพให้เป็นปัจจุบันควบคู่กับข้อมูลที่เราทำ ถ้าเป็นภาพประกอบงานออกแบบ ต้องสร้างเอง หรือถ่ายรูปมา จะไม่เอามาจากอินเตอร์เน็ต

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ่วโรจน์

งานวิจัยปกติจะทำที่บ้านเพราะต้องใช้เอกสารข้อมูลเยอะ ให้คนที่บ้านช่วยพิมพ์ ส่วนบทความเป็นข้อมูลสั้นๆ จะทำที่ทำงานได้ ส่วนบทความวิจัยจะทำวิจัยให้เสร็จก่อน แล้วมีที่ไหนเปิดรับก็จะทำบทความส่ง ซึ่งจะมีฟอร์มรูปแบบที่กำหนดไว้อยู่แล้ว ส่วนใหญ่จะพิมพ์เองทำเอง คนที่บ้านช่วยพิมพ์บ้างเล็กน้อย

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

ประเด็นที่คุยกันเรื่องเวลาทำวิจัย ส่วนใหญ่ใช้ที่ทำงาน เนื่องจากที่พักไม่สามารถทำได้ ใช้เวลาที่ทำงานก็จะใช้ทำอย่างอื่นอีกเยอะมาก ทำให้มีปัญหาในการจัดสรรเวลา บางครั้งต้องไปประชุม บางครั้งก็มีสอน ทำให้ความต่อเนื่องในการทำประเด็นมีการลื่นไหล ส่งผลทำให้เกิดสถานการณ์ไฟลนก้น ต้องมีกำหนดการที่แน่นอน ปัญหามีเหมือนกันหมด เรื่องผู้ช่วยทำไม่มี เรื่องการพิมพ์ก็พิมพ์เอง เวลามีการแก้ไขก็สามารถแก้ไขได้ตลอดเวลา เรื่องภาษา ให้คนที่บ้านช่วยดู ส่วนเรื่องแหล่งค้นคว้า เนื่องจากเวลาจำกัดก็จะอาศัยค้นหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต

อาจารย์ศิรินันท์ นุยภูเขียว

ไม่เคยทำงานวิจัยในช่วงเวลาที่ทำงาน ตอนนี้เพิ่งได้รับตอบรับได้ทุนวิจัย ในช่วงเรียนปริญญาโท จะทำช่วงเวลากลางคืน เพราะเป็นช่วงเงียบสงบไม่มีสิ่งรบกวน และชอบทำงานในช่วงเช้าที่ตื่นขึ้นมา ทำที่ไหนก็ได้ที่ไม่มีคนรบกวน เงียบสงบ เพื่อนสำคัญมากในการทำงานวิจัย สามารถปรึกษากับเพื่อนได้ แชร์ข้อมูลกัน แลกเปลี่ยนทำให้รู้สึกมีเพื่อน มีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น และให้เพื่อนช่วยดูงานของเรา ทำให้ทำงานง่ายขึ้น

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

ทำที่ไหน กับช่วงเวลาที่ทำวิจัย ทำเป็นรอบทุนวิจัยคือช่วงเดือนตุลาคม ทำที่ไหนคือพื้นที่ที่เราสนใจ คือจังหวัดลพบุรี ภาคกลาง ภาคกลางตอนบน ส่วนตัวจะเป็นผู้จัดตารางเรียนในสาขา จะสะดวกที่จะจัดตารางสอนของตัวเอง 15 คาบ ในวันจันทร์ถึงพุธ เว้นวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ จะมีเวลาทำวิจัยของเราในห้องสาขา หรือจะไปลงพื้นที่จะมีเวลาที่จะลงพื้นที่ได้ ไม่ทำงานที่บ้าน เวลาที่จะทำหลังจากจัดการหน้าที่การสอนเสร็จแล้ว หรือว่าวันที่ว่างไม่มีตารางสอน ผู้ช่วยคือคุณพ่อ ช่วยในการตรวจระเบียบวิธีวิจัย เพราะท่านจบสถิติ จบวิจัยมา จะช่วยดูให้ ช่วยเก็บข้อมูล ลงพื้นที่

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

1. การเลือกช่วงเวลาที่ทำวิจัยส่วนใหญ่อาจารย์จะให้เวลาในการทำวิจัยคือ ช่วงเวลาที่ว่างจากการสอน บางท่านใช้วิธีการจัดตารางการสอนให้อยู่ในวันจันทร์ถึงพุธให้หมด เพื่อให้วันพฤหัสบดีและวันศุกร์ไม่มีการสอน จะได้ใช้เวลาในการทำวิจัยและการลงพื้นที่ในกรณีที่ต้องมีการลงพื้นที่

2. สถานที่ที่เหมาะแก่การทำวิจัยส่วนมากจะทำในที่ทำงาน เพราะสามารถหาข้อมูลหรือเอกสารได้ง่ายกว่าทำที่อื่นๆ แต่บางท่านจะมีเอกสาร หนังสือต่างๆ ที่เป็นของส่วนตัวเก็บอยู่ที่บ้านเป็นจำนวนมาก ก็จะทำผลงานวิชาที่บ้านเป็นส่วนใหญ่

3. ผู้มีส่วนช่วยในการทำผลงานวิชาการ บางท่านไม่มีคนช่วย ทำคนเดียวเพราะสามารถแก้ไขได้เลยในขณะที่ทำ แต่บางท่านจะมีผู้ช่วยเช่น คนในครอบครัวช่วยพิมพ์บ้าง หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถตรวจระเบียบวิธีวิจัยให้ได้

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 6 **วันอังคารที่ 19 เมษายน 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 6 **วันอังคารที่ 19 เมษายน 2559**

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

สถานที่ทำงานแล้วได้ผลจริงๆ คือ ที่ห้องทำงาน ช่วงเวลาคือหลังเลิกสอน จะสามารถบังคับตัวเองได้ เพิ่มเวลาอยู่ที่ทำงาน การทำงานที่ง่ายควรสอดคล้องกับงานวิชาการ แรงสนับสนุนมาจากเพื่อนๆ ร่วมงานที่ดี การพิมพ์ด้วยตัวเองสามารถแก้ไขสามารถทำได้โดยง่าย นักศึกษามีส่วนช่วยในเรื่องของการทำรายงานมาส่ง สามารถดูแหล่งอ้างอิงจากข้อมูลที่นักศึกษามาส่งได้ ในส่วนของผู้ช่วยในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ จะมีอาจารย์ขวัญมั่น อาจารย์เอกรัตน์ มาช่วยดูในส่วนของเนื้อหา introduction และอาศัยจาก Google บ้าง

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

ต้องหาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารและบุคคล ส่วนบุคคลต้องการคนที่มีประสบการณ์ตรงกับงานวิจัยเพื่อใช้ประกอบเป็นเนื้อหาและกำหนดทิศทาง ข้อมูลวิชาการได้จาก Internet ก็ใช้ข้อมูลมาช่วยเสริมเพื่อกำหนด

แนวทางในการเขียน รวบรวมโยงให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเราเป็นแนวทาง ปัญหาที่พบเนื่องจากเราสอนวิชาที่ใหม่เสมอ จึงดึงเวลานอกเหนือจากภาระงานสอนที่เราต้องไปเตรียมตัว ในอนาคตหวังว่าจะเข้าที่เข้าทางมากขึ้น ที่ปรึกษาหลักจะเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ขอคำปรึกษาจากอาจารย์และหาแหล่งตีพิมพ์

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ่วโรจน์

เรื่องของแหล่งข้อมูลจะมีข้อจำกัดบ้าง คือห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเรามีขนาดเล็ก ข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์พอมีบ้างแต่ไม่เยอะเท่ากับมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะมีค่าหนังสือ ค่าถ่ายเอกสาร บางอย่างพอจะมีขายอยู่บ้าง บางอย่างไม่มีขายแล้ว ต้องถ่ายเอกสาร บางครั้งเจอก็จะถ่ายเก็บไว้ข้อมูล จะทำให้เรารู้ว่ามีเอกสารอะไรบ้างที่เราจะใช้ได้ พอว่างเราก็จะเอาออกมาดู เอามาเขียน แหล่งข้อมูลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือภาคสนาม เราอยู่ในแหล่งประวัติศาสตร์แล้วไปดูลวดลาย ปูนปั้น ถ่ายรูปเก็บไว้ จัดเก็บไว้เป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ได้

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

ประเด็นสถานที่ในการทำผลงานวิชาการ หลังจากฟังอาจารย์กานดาพูดไป นอกจากไม่ได้ทำงานที่บ้านนอกจากสถานที่คับแคบแล้ว อยากจะใช้บ้านเป็นสถานที่พักผ่อน รีแล็กซ์ ตอนนี้พยายามจัดบ้านเพื่อให้น่าทำงานได้มากขึ้น ประเด็นผู้ช่วยเครือข่ายเพื่อนสำคัญ บางครั้งเราไม่มีหนังสือหรือข้อมูลบางอย่างแต่เพื่อนเรามี บางครั้งใช้วิธีถ่ายรูปส่งไลน์ ส่งเมล์มาให้ เพื่อนที่อยู่ในสายเดียวกับเราจะช่วยได้เยอะ ข้อมูลบางส่วนรู้จักใช้จะช่วยได้เยอะ ใช้ Thailist ดูงานวิจัยที่ทำมาก่อนหน้าที่ได้เยอะ

อาจารย์ศิรินันท์ นุยภูเขียว

การทำงานจะพิมพ์เองเพราะเป็นวิจัยภาษาอังกฤษ ซึ่งไปเรียนพิมพ์ดีดมา การพิมพ์ก็จะเร็วมากขึ้น และคิดว่าจะจ้างนักศึกษาช่วยพิมพ์จะได้เร็วขึ้น ส่วนข้อมูลจะปรึกษาเพื่อน ที่ทำงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน บทความบางบทความไม่มีข้อมูล เราถามเพื่อนๆ สามารถแชร์ข้อมูลกันได้และรวดเร็วเร็ว อีกลุ่มคือนักศึกษาเวลาเราสั่งงานในห้อง เราสอนฝึกเขาในตัว โดยให้เขาไปหาบทความวิชาการ แล้วมาสรุปด้วยกัน และเราสามารถนำมาใช้ได้ด้วย นักศึกษาก็ได้วิธีการเรียนรู้ด้วย

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

นอกจากผู้ช่วยคือคุณพ่อ เนื่องจากว่าทำวิจัยภาคกลาง บางครั้งไป จังหวัดชัยนาท จะอาศัยผู้นำหรือคนในท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยวิจัย เราจะได้งานหลายงาน บางครั้งเจอศาสตร์ที่เป็นชุมชน เป็น อสม. จะเห็นการทำงานหลายที่มุมมองของพัฒนาชุมชน ได้หลายเรื่องมากขึ้น เรื่องของเราก็ไปเผยแพร่มากขึ้นด้วย ทั้งสาธารณสุข สสส. มีเงินสนับสนุนเยอะมาก ถ้าเป็นเชิงคุณภาพจะให้คนในท้องถิ่นช่วยเรา เอามาจัดกระบวนการ ที่ปรึกษาก็คือคุณพ่อ ผศ. ดร.จริยาภรณ์ อาจารย์ผู้ใหญ่หลายๆ ท่าน จะได้คอมเม้นท์มาปรับกับงานวิจัย งานเชิงปริมาณที่ใช้แบบสอบถามจะให้นักศึกษาไปช่วยเก็บแล้วก็ให้ค่าใช้จ่ายไป แต่จะมาประมวลผล เองวิเคราะห์เอง

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

1. นักศึกษามีส่วนช่วยคือ เวลาที่อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาไป หาบทความวิชาการ แล้วมาสรุปด้วยกัน อาจารย์ก็สามารถนำข้อมูลบางส่วนมาใช้ในประกอบการทำบทความวิชาการของอาจารย์ได้บางเรื่อง

2. การทำวิจัยแต่ละครั้งจะทำด้วยตนเอง บางท่านมีผู้ช่วยที่บ้าน นักศึกษา สามี แฟน พ่อ เพื่อนในที่ทำงาน เพื่อนที่เรียนมาด้วยกัน เครือข่ายในเชิงวิชาการเป็นเรื่องสำคัญ

3. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในห้องสมุดจากมหาวิทยาลัยเราจะมีน้อยต้องไปหาจากแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม หรือห้องสมุดในมหาวิทยาลัยอื่นๆ

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
ประเด็นความรู้ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่
ครั้งที่ 7 **วันอังคารที่ 26 เมษายน 2559**

มีสมาชิก 15 คน

คนที่ 1 อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธาน
คนที่ 2 อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	กรรมการ
คนที่ 3 อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
คนที่ 4 อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
คนที่ 5 อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
คนที่ 6 อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
คนที่ 7 อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
คนที่ 8 อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
คนที่ 9 อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
คนที่ 10 อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
คนที่ 11 อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
คนที่ 12 นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
คนที่ 13 นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 14 นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 15 นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

ครั้งที่ 7 **วันอังคารที่ 26 เมษายน 2559**

อาจารย์กาญจณา สุขาบูรณ์

สิ่งที่สะท้อนความคิดเริ่มทำวิจัย เรื่องภาระงานไม่ใช่ประเด็นหลัก เวลาสอนมีหัวข้อตรงกับสภาพปัจจุบัน โดยเฉพาะอยุธยามีปัญหาอาชญากรรมวัยรุ่น สอนวิชาอาชญาวิทยา เห็นหลายๆ อย่างผลกระทบที่เกิดจากวัยรุ่น มองภาพข่าวในจังหวัดมีข่าวด้านลบตลอดเวลา สอนเรื่องเกี่ยวกับพวกนี้ น่าจะเอาความคิดมาทำ และได้สอนวิชาที่ตรงประเด็น เราควรรับผิดชอบ มีส่วนร่วม เคยคิดทำวิจัยที่ใหญ่กว่านี้แต่ติดภาระการสอน งานในสาขาหลายๆ เรื่องรวมกันเข้า แต่ความคิดที่อยากมีส่วนร่วมเป็นตัวจุดประเด็น อย่างน้อยเสนอแล้วคิดส่งผลถึงสภาพสังคมในจังหวัดอยุธยา ปัจจัยที่ทำให้เขียนสำเร็จขึ้นอยู่กับตัวเรา รักที่จะทำ ความตั้งใจ คนรอบข้างมีความเข้าใจ มีส่วนผลักดัน ค้นหาหาข้อมูล มีแหล่งรับพิมพ์ผลงาน ตีพิมพ์ผลงาน แนะนำให้เขียนเป็นบทความวิชาการก่อน เพราะจะทำง่าย เนื้อหาน้อย กว่าวิจัย ในกรณีที่ทำวิจัยต้องสังเคราะห์จากตัววิจัยก่อนถึงจะทำได้ อยู่ที่ความชอบ ความสนใจ เป็นหลัก

อาจารย์นพดล ปรางค์ทอง

การทำบทความวิชาการต้องดำเนินการตามนี้ 1) อ่านบทความวิชาการซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียน 2) เลือกเรื่องที่เราสนใจ หรือจากงานวิจัย 3) จัดแบ่งเวลา 4) สถานที่ใช้ที่ทำงานเพราะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ 5) เลือกวารสารที่ผ่านหูผ่านตา หรือพิจารณาจากครือข่ายที่เรารู้จัก เพราะการติดต่อประสานงานจะเร็วกว่าระบบปกติ 6) ศึกษารูปแบบการส่งบทความของแต่ละทีเพื่อไม่ได้มาแก้ภายหลัง

อาจารย์เกตุวดี วิทยานันท์

สำหรับแรงบันดาลใจหรือเหตุผล ภาระงานเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเขียน การทำงานวิชาการเป็นการต่อยอดความรู้เดิม เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ เกิดแรงบันดาลใจเกิดความต่อเนื่อง พัฒนาทักษะการเขียน เรียบเรียงข้อมูล พัฒนาภาษาในงานวิชาการ อีกทั้งทบทวนผลงานตัวอย่างการสืบค้น ต่อมาเป็นการทดลองเป็นการประเมินตัวเองในการเขียนผลงานวิชาการ เกิดข้อผิดพลาดปรับปรุงพัฒนาต่อไป เป็นการฝึกฝนในการทำตำรา ปูพื้นฐานการเรียนต่อ แนวทางในการเตรียมความพร้อม 1 เลือกประเด็นที่สนใจ ถนัดมีข้อมูลเดิมอยู่แล้ว ง่ายต่อการเริ่มต้น 2 ให้ศึกษาเอกสารตำรา วิจัย แหล่งข้อมูลอื่น ๆ นะคะ แหล่งข้อมูลที่ดี คือบุคคล เป็นที่ปรึกษาด้านการให้ข้อมูล หรือประสบการณ์ เลือกประเภทนักวิชาการที่เหมาะสม เวลา วิธีการใช้ชีวิตให้สัมพันธ์กับการวิชาการ วิธีการเลือกควรเลือกแหล่งตีพิมพ์ที่ทำให้ผลงานเราออกเร็ว เพื่อให้ทันรอบภาระงาน เกิดความภูมิใจ มีแรงบันดาลใจในการทำงานต่อไป แนวทางการพัฒนา 1 ทำชุดความรู้ ข้อมูลเป็นชุด กำหนดรูปแบบให้ชัดเจน ทำงานให้เหมาะสมกับศักยภาพของตัวเอง ทำงานวิจัย จุดแข็งของคณะ มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญหลายด้าน สามารถสอบถามได้ งานออกแบบลักษณะของสังคม สอบถามอาจารย์สังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคลหลากหลายวิชา

อาจารย์มูนีเราะฮ์ ยีดำ

แรงพลักดันคือ 1) อาชีพความเป็นอาจารย์ 2) เลือกบทความวิชา เริ่มจากการอ่าน อ่านข่าวรีวิว ต่างๆ ถ้ามีประเด็นคำถามก็จะนำมาทำต่อยอดได้ ต้องอ่านงานเยอะ ๆ 3) เวลาเขียนจะจัดเวลาจากภาระงานต่างๆ ถนัดที่จะทำที่ทำงาน และจัดงานการสอนด้วย การเขียน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจุดแข็ง เช่นการให้คำปรึกษาทางด้านงานวิจัย 5) การเผยแพร่ จะหาแหล่งเผยแผ่ดูจากเว็บใหญ่ๆ การขอการสนับสนุน มหาวิทยาลัยมีแหล่งสนับสนุนอยู่แล้ว สถาบันวิจัยและพัฒนานา ปีละ 30,000 บาท ต่อปีต่อคน ที่มหาวิทยาลัยเรามี

อาจารย์กุลธีร์ บรรจุแก้ว

มี 5I ต้องมี 1) Inspiration หาแรงบันดาลใจ ดูคนที่อยู่เหนือเรา 2) Input พอมีไอดอล ก็อ่านวิเคราะห์เปรียบเทียบ ต้องแยกแยะให้ได้ว่าอะไรเป็นวิชาการไม่เป็นวิชาการ 3) Information ข้อมูลจะลงได้ที่ไหน รูปแบบเป็นอย่างไร 4) In order ทำไปเพื่ออะไร องค์ความรู้ใหม่ ไม่ใช่ผลิตของเขา แต่เป็นอาจารย์ควรเป็นองค์ความรู้ใหม่ตามเทรนด์ให้ทัน ให้นึกถึงปรัชญาของเอเกล 5) Income หลังจากทำทุกอย่างมาแล้ว ที่สำคัญเป็นการยืนยันตัวตนว่ามีตัวตนอยู่ในวงวิชาการ

อาจารย์เพชรรุ่ง เทียนปิ๋วโรจน์

จุดประสงค์หลักในการทำวิจัยคือต้องการพัฒนาตนเอง เลือกประเด็นพื้นที่ที่เราสนใจ หรือเป็นเรื่องที่เคยทำสมัยเรียน และทำตามเงื่อนไขของวารสารนั้นๆ การเขียนต้องอดทนใจเย็น เพราะใช้เวลาค่อนข้างนาน งานทางประวัติศาสตร์กำหนดพื้นที่เวลาให้ชัดเจน และต้องเป็นประโยชน์ต่อการบูรณาการการเรียนการสอน เผยแพร่ได้ และต้องจัดสรรเวลา และมีเรื่องการเบิกจ่ายที่ต้องใช้เวลา

อาจารย์สุกัลยา คงประดิษฐ์

เริ่มต้นจากการคิดบวกกับงานวิจัยว่าไม่ใช่เรื่องยาก มีประโยชน์ด้านความรู้ ทำวิจัยในสิ่งที่สอนเพื่อเป็นประโยชน์กับนักศึกษาไว้ก่อน มีแรงหาความรู้เพิ่ม ให้มองว่าถ้าทำวิจัยทำผลต่อยอดข้อมูลการสอน ตำรา สำหรับงานวิจัยรุ่นใหม่ ไม่รู้เริ่มจากที่ไหน ไปดูบรรยากาศในสาขาของเรา คุยกันเรื่องอะไร นำเสนออย่างไร สร้างแรงบันดาลใจให้เราได้เยอะ มีแรงที่จะทำ การไปคอนเฟอเรนท์ แบบสังเกตการณ์ ได้เครือข่าย เพื่อนใหม่ เกิดการแลกเปลี่ยนแหล่งทุน แหล่งเผยแพร่ สำหรับทำวิจัยแล้วบางทีการคิดเห็นแหล่งทุน ทำวิจัยไปก่อนขอทุนทีหลังยังมีโอกาส พรีเซนที่ไหน เครือข่ายสำคัญ เริ่มจากในประเทศค่อยๆ อัพไปเรื่อยๆ ในระดับนานาชาติ เรื่องของทุนในการนำไปเผยแพร่ ได้ทุนมาต้องเผื่อไว้เป็นค่าเดินทางในการไปเผยแพร่ ข้อมูล

อาจารย์ศิรินันท์ นุยภูเขียว

การเขียนบทความวิชาการ เริ่มจากถามตัวเองชอบอะไร ด้านไหน ศาสตร์ไหน หลังจากนั้นจะดูปัญหาที่เราพบในห้องเรียนที่เราสอนก็อยากจะต่อยอดมาเป็นงานวิจัย และประโยชน์ที่เราจะได้รับจากงานที่เราเขียน และดูว่ายังอยู่ในเทรน์หรือไม่ การเขียนบทความให้ดี สรุปได้ 3 ข้อ คือ 1) การวางโครงร่าง 2) อ่านสรุปพร้อมเขียนอ้างอิง 3) ลงมือเขียน

อาจารย์กานดา เต๊ะขันหมาก

แรงบันดาลใจการทำคือ มันเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่จะต้องมีผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัยอยู่แล้ว ดังนั้นจึงทำให้เรากระตือรือร้น อีกทั้งเป็นการเก็บประสบการณ์และผลงานเพื่อใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้อีกด้วย การเผยแพร่นั้นก็แสวงหาข้อมูลทั้งเวทีการนำเสนอทั้งระดับชาติ นานาชาติ และการตีพิมพ์ในวารสารก็แสวงหาที่เป็น TCI 1 และ 2 เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ตนเอง ส่วนเวลาในการทำงานนั้นจะมีการแบ่งโดยจัดตารางสอนให้ช่วงวันพฤหัสและศุกร์นั้นว่างไม่มีภาระการสอนเพราะสาขาการพัฒนาชุมชนมีสอนเสาร์อาทิตย์ด้วย เพื่อให้เรามีเวลาที่จะทำงานวิจัยหรือบทความอย่างต่อเนื่อง ส่วนตัวไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการเขียนหรือการส่ง เพราะถ้าส่งที่นี่ไม่ผ่านก็ปรับปรุงแล้วไปส่งที่อื่นๆ ข้อเสนอสำหรับนักวิจัยหรือนักเขียนหน้าใหม่ ก็ขอให้ลองทำเป็นกลุ่มก่อนก็ได้ เพื่อจะได้เห็นกระบวนการการทำงาน แล้วค่อยไปทำเดี่ยว ส่วนการเผยแพร่นั้นก็เริ่มจากโปสเตอร์ก่อน แล้วค่อยขยับเป็นการนำเสนอด้วยปาก แล้วค่อยๆ ไปที่วารสาร

อาจารย์อัครวินท์ ศาสนพิทักษ์

การจะทำให้เกิดผลงานวิชาการ ให้เกิดขึ้นจำนวนมาก นักวิจัยควรทำผลงานในเรื่องที่ตนเองถนัด หรือตรงกับรายวิชาที่สอน เพื่อจะได้มีฐานความรู้เดิม อยู่พอสมควร หากจะทำวิจัย ควรเลือกพื้นทีที่ผู้วิจัยมีความคุ้นเคย

หรือ รู้จักในพื้นที่ และหากอาจารย์ท่านใด มีโอกาสสอนในภาค กศ.บป. ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลที่มีความชำนาญในพื้นที่ หรือท้องถิ่น มาเรียนจึงเป็นโอกาสให้อาจารย์สามารถติดต่อกับท้องถิ่นได้โดยง่ายอันนนี้ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง

ประเด็นสำคัญ/เคล็ดลับความสำเร็จ

ได้แชร์ประสบการณ์กันแล้ว วันนี้สรุปได้ประเด็น เรื่องแรงบันดาลใจ บางคนต้องการภาระงาน ต่อยอดความรู้เดิม ประเมินตัวเอง บางคนสถานะเป็นอาจารย์ การทำงานเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาสังคม ยืนยันตัวตนสังคมวิชาการ ส่วนการเลือกประเด็นมีวิธีการคล้ายกัน เริ่มจากการอ่านมากๆ สามารถนำมาต่อยอดงานของเรา เรื่องที่สนใจ เรื่องที่มีพื้นฐาน งานที่เคยส่งมาแล้ว มีประเด็นที่ทำให้หนักแน่น การร่วมงานนำเสนอ คิดว่าจำเป็นเหมือนกัน เกิดแรงบันดาลใจ ทำให้เราได้เครือข่าย ได้แลกเปลี่ยนแหล่งทุน แหล่งเผยแพร่ ดีกว่าอ่านตามเว็บไซต์ ตรงมากกว่าที่เราหาเอง เป็นเรื่องที่ดีมาก ประเด็นอื่นๆ เรื่องการเตรียมความพร้อมในการเขียนบทความ มีวิธีการแตกต่างกันบ้าง ศึกษาจากคนอื่น บางทีเป็นที่ปรึกษา เหมาะสมกับบริบทของเรา เลือกแหล่งตีพิมพ์ที่ไม่ดองงาน ทันรอบการประเมิน การจัดภาระงาน การจัดเวลา สถานที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง จุดแข็งของเรามีศาสตร์หลากหลาย มีปัญหาขึ้นมาแชร์ความรู้ ประสบการณ์ ถือว่าเป็นจุดแข็ง นอกจากนี้เรื่องสนับสนุนหลาย เรื่องกองทุนวิจัย ปีละ 2 รอบ เงินสำหรับนักวิจัยมือใหม่ไม่ขาดแคลน การทำงานวิชาการอดทน ใจเย็น รอได้ ไม่รีบร้อน มีขั้นตอนทุนฝ่าย เป็นเรื่องให้ผลช้า

กระบวนการดำเนินการจัดการความรู้

1. การบ่งชี้ความรู้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนคณาจารย์จากหลายๆ สาขาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 11 ท่าน และบุคลากรสวยสนับสนุนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะกรรมการในตำแหน่งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีก 4 ท่าน และคณะกรรมการจัดการความรู้ได้ประชุมร่วมกันเพื่อร่วมกำหนดการบ่งชี้ความรู้และประเด็นความรู้ที่จำเป็น คณะกรรมการได้ร่วมกันเสนอหัวข้อการบ่งชี้ความรู้และประเด็นความรู้ที่จำเป็นได้ 3 ประเด็นดังนี้คือ

1. การเขียนข้อเสนอเค้าโครงวิจัย
2. ระเบียบวิธีวิจัย
3. การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่

คณะกรรมการฯ มีมติร่วมกันเลือกประเด็นในการจัดการความรู้คือ “การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่” เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มางานวิจัยของคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ คือ คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. การสร้างและแสวงหาความรู้

ในการสร้างและแสวงหาองค์ความรู้ คณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย ได้ดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ ห้องประชุม 43110 และห้องวิจัยคณะ 43015 ในประเด็นการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ โดยให้อาจารย์แต่ละท่านได้พูดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ของแต่ละท่าน โดยให้เวลาในการพูดท่านละ 3 นาที โดยฝ่ายเลขานุการเป็นคนจับเวลาในการพูดและประธานเป็นควบคุมการพูดของอาจารย์แต่ละท่าน และเลขานุการทำหน้าที่ในการพิมพ์บันทึกที่อาจารย์แต่ละท่านพูด และประธานจะเป็นผู้สรุปประเด็นหรือหัวข้อที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้ง คณะได้สร้างและแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมด 7 ครั้ง

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย สรุปประเด็นทั้งหมดจากแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมด 7 ครั้ง ตามรูปแบบตัวอย่างของมหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะคล้ายกับเอกสารรายงานการประชุม ทำให้ทุกครั้งมีรูปแบบที่เหมือนกัน สามารถรวบรวมเป็นระบบได้ง่าย และง่ายต่อผู้อ่านและผู้ที่สนใจ เสนอต่อประธานคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย เพื่อพิจารณาความครบถ้วน ถูกต้องของรายงานสรุปผลแต่ละครั้ง และสรุปประเด็นที่ต้องการนำไปจัดทำเป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

ฝ่ายเลขานุการจัดทำคู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อประธานคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย เพื่อพิจารณา

5. การเข้าถึงความรู้

คณะเผยแพร่คู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสรุปองค์ความรู้ตามช่องทางต่อไปนี้

5.1 จัดส่งเล่มคู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้กับประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรๆ และหัวหน้ากลุ่มวิชา 1 เล่ม

5.2 บอร์ดประชาสัมพันธ์ที่ห้องเซ็นชื่อ

5.3 Facebook คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5.4 เว็บไซต์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

6. การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

คณะจัดกิจกรรมเปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คณาจารย์ในคณะได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับคู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และจัดทำแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงคู่มือให้มีความสมบูรณ์

7. การเรียนรู้

คณะปรับปรุงคู่เทคนิคการสอนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามข้อเสนอแนะจากเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบบสอบถาม และจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์เผยแพร่ตามช่องทางต่างๆ ส่งให้หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ	แนวทางการปรับปรุง
1) ในขั้นตอนการสร้างและแสวงหาความรู้ กำหนดปฏิทินการแลกเปลี่ยนไว้ถี่เกินไป ทำให้ไม่มีประเด็นที่จะนำมาแลกเปลี่ยนใหม่ๆ หรือประเด็นซ้ำกับครั้งก่อน	1) ควรกำหนดปฏิทินการแลกเปลี่ยนไว้ไม่เกินเดือนละ 2 ครั้ง บางเดือนอาจจะแค่ 1 ครั้ง
2) ในการพูด 3 นาทีของอาจารย์แต่ละท่าน น่าจะเปิดโอกาสให้มีการซักถามกันได้ เพื่อให้ได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากขึ้น มากกว่าการนั่งฟังอาจารย์ท่านอื่นพูดเพียงอย่างเดียว	2) เปิดโอกาสให้อาจารย์แลกเปลี่ยนหรือซักถามกันได้ระหว่างพูด 3 นาที โดยประธานเป็นผู้ควบคุมเวลาไม่ให้อาจารย์ใช้เวลามากเกินไป หรืออาจกำหนดเวลาอีกช่วงหนึ่งสำหรับการซักถามกัน เช่น 5 นาทีสุดท้าย
3) ระดับผู้บริหารได้เข้าร่วมรับฟังบรรยากาศการพูดคุยแลกเปลี่ยนและพบว่าองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้พูดคุยเป็นประโยชน์และมีคุณค่า ถ้ามีการเผยแพร่ในวงกว้างและเป็นเวทีที่ได้รับฟังโดยตรงจะมีความน่าสนใจมากกว่าการได้องค์ความรู้จากการอ่านเอกสาร	3) จัดเวทีเผยแพร่องค์ความรู้และประสบการณ์จากอาจารย์ในคณะ

ภาคผนวก

คำสั่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ ๐๐๗/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ยกเลิกคำสั่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ ๕๒/๒๕๕๘ และให้ใช้คำสั่งนี้แทน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต

๑.	อาจารย์บวรศรี	มณีพงษ์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์อรพิมพ์	สุขสุวรรณ	รองประธานกรรมการ
๓.	อาจารย์ศิขรินทร์	แสงเพชร	กรรมการ
๔.	อาจารย์พินิจ	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
๕.	อาจารย์สุรศักดิ์	เพชรคงทอง	กรรมการ
๖.	อาจารย์อรคนางค์	นวลเจริญ	กรรมการ
๗.	อาจารย์อิทธิเทพ	หลีนวรัตน์	กรรมการ
๘.	อาจารย์พยัญชน์	เอี่ยมศิลป์	กรรมการ
๙.	อาจารย์จินดา	ธำรงอาจอริยกุล	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์ณัฐพร	นิรังสรรค์	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์รวมศักดิ์	เจียมศักดิ์	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์พิมพ์ปฏิมา	นเรศศิริกุล	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์ดวงพร	รื่นเรืองฤทธิ์	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์คมลักษณ์	ไชยยะ	กรรมการ
๑๕.	นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
๑๖.	นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗.	นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘.	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

/๒. คณะกรรมการ....

๒. คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

๑.	อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	รองประธานกรรมการ
๓.	อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
๔.	อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
๕.	อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
๖.	อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	กรรมการ
๗.	อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
๘.	อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
๙.	อาจารย์เกตุวดี	วิทยานันท์	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
๑๒.	นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
๑๓.	นางสาวมณัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔.	นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕.	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดทำแผนการจัดการความรู้ระดับคณะ

๒. ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้

๓. ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้

๔. ประเมินผลการดำเนินงานจัดการความรู้

๕. รายงานผลความก้าวหน้าการจัดการความรู้เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัย

๖. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เก็บรวบรวมหลักฐานการปฏิบัติงาน ตามแนวทางการประเมินผลในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้

๗. เข้าชี้แจงผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ต่อคณะกรรมการผู้ตรวจประเมิน

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ หากมีปัญหาใดในการปฏิบัติงานให้รายงานคณบดีทราบ

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรรพวสุ)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

151

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เรื่อง นโยบายการจัดการความรู้
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

.....

ตามที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 ว่า “ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ” สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา และเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2557 และได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากการประชุมคณะทำงานพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ครั้งที่ 3/2558 เมื่อวันอังคารที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2558 แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา 31(1)(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เพื่อให้แนวทางการปฏิบัติงานการจัดการความรู้มีความเป็นปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงออกประกาศดังนี้

1. ทุกหน่วยงานระดับ คณะ/สำนัก/สถาบัน หลักสูตร และหน่วยงานที่ฐานะเทียบเท่ามีการดำเนินการจัดการความรู้ โดยเน้นให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร หน่วยงาน และมหาวิทยาลัยต่อไป
2. ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับหน่วยงานจัดการศึกษาให้กำหนดกรอบการจัดการความรู้ ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับหน่วยงานสนับสนุนการศึกษาให้กำหนดกรอบตามพันธกิจหลักของหน่วยงานนั้นๆ
4. ให้มีการดำเนินงานจัดการความรู้ในหน่วยงาน และการสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานที่มีการนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ต่องานที่ปฏิบัติ รวมทั้งต่อยอดองค์ความรู้สู่งานวิจัยและนวัตกรรม
5. ทุกหน่วยงานระดับ คณะ/สำนัก/สถาบัน หลักสูตร และหน่วยงานที่ฐานะเทียบเท่ามีการดำเนินการจัดช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความรู้ให้สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึงเพื่อให้บุคลากรนำความรู้ ไปพัฒนาการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อเป็นเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณชน

จึงประกาศมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2558

(รองศาสตราจารย์ ดร.นพวรรณ ธีระพันธ์เจริญ)
รักษาราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ 2 แผนการจัดการความรู้ด้านการวิจัย

แบบฟอร์ม KM การจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการผลักดันตามประเด็นยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ				
ชื่อหน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				
ประเด็นยุทธศาสตร์	**เป้าประสงค์**	**ตัวชี้วัด (KPI)**	**เป้าหมายของตัวชี้วัด**	**องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติราชการ**
พัฒนาคุณภาพของผลงานวิชาการ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	เขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อการเผยแพร่	จำนวนบทความวิจัยและ/หรือบทความวิชาการได้รับการเผยแพร่เพิ่มขึ้น	10%	- วิธีการเขียนบทความเพื่อการเผยแพร่ - ข้อมูลฐาน TCI 1-2 - ข้อมูลเวที/การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการ - ช่องทาง/การสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา							
ประเด็นยุทธศาสตร์: พัฒนาคุณภาพของผลงานวิชาการ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม							
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่							
ตัวชี้วัด (KPI) : จำนวนบทความวิจัยและ/หรือบทความวิชาการได้รับการเผยแพร่เพิ่มขึ้น							
เป้าหมายตัวชี้วัด: 10%							
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้ - แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ - คณะกรรมการประชุมทบทวนผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - คณะกรรมการเสนอประเด็นที่จะบ่งชี้ความรู้ จำนวน 3 ประเด็น คือ การเขียนข้อเสนอเค้าโครงวิจัย, ระเบียบวิธีวิจัย, การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ และสรุปเลือกประเด็น การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่	ก.พ. 59	จำนวนประเด็นที่จะนำมาทำ KM	1 ประเด็น	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ - คณะกรรมการดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยประชุมเดือนละ 2 ครั้งโดยกำหนดให้บุคลากรแต่ละคนแสดงความคิดเห็นคนละ 3 นาทีและรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม	ก.พ.-เม-ย. 59	จำนวนครั้งที่จัดประชุม	4ครั้ง	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	กำลังดำเนินการ
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ - คณะกรรมการสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการบันทึกองค์ความรู้ในเอกสาร	พ.ค.59	จำนวนประเด็นความรู้ที่ได้	ไม่น้อยกว่า 10 ประเด็น	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ยังไม่ได้ดำเนินการ
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้ - คณะกรรมการปรับปรุงรูปแบบภาษาและของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	พ.ค.59	เอกสารประเด็นความรู้	1 ชุด	คณาจารย์ในคณะ	- เลขานุการ - ผู้ช่วยเลขานุการ	ยังไม่ได้ดำเนินการ

ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา							
ประเด็นยุทธศาสตร์: พัฒนาคุณภาพของผลงานวิชาการ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม							
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่							
ตัวชี้วัด (KPI) : จำนวนบทความวิจัยและ/หรือบทความวิชาการได้รับการเผยแพร่เพิ่มขึ้น							
เป้าหมายตัวชี้วัด: 10%							
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
5	การเข้าถึงความรู้ - จัดทำเป็นเอกสารคู่มือ / เผยแพร่บนเว็บไซต์/ เผยแพร่ให้อาจารย์ทุกคนในคณะ	พ.ค.59	- คู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ - จำนวนคณาจารย์ที่เข้าถึงข้อมูล	- 1 ฉบับ - 80%	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ยังไม่ได้ดำเนินการ
6	การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - คณะกรรมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยให้คณาจารย์ในคณะแสดงความคิดเห็นต่อองค์ความรู้	พ.ค.59	จำนวนครั้งที่จัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1 ครั้ง	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ยังไม่ได้ดำเนินการ
7	การเรียนรู้ - จัดทำเป็นคู่มือฉบับสมบูรณ์	มิ.ย.59	คู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ฉบับสมบูรณ์	1 เล่ม	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ยังไม่ได้ดำเนินการ

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)									
ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ **เป้าหมาย KM (Desired State) :** **หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม :**									
ลำดับ	**กิจกรรม**	**วิธีการสู่ความสำเร็จ**	**ระยะเวลา**	**ตัวชี้วัด**	**เป้าหมาย**	**เครื่องมือ/อุปกรณ์**	**งบประมาณ**	**ผู้รับผิดชอบ**	**สถานะ**
1	การบ่งชี้ความรู้ - แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ - จัดตั้งคณะกรรมการประชุมทบทวนผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - คณะกรรมการเสนอประเด็นที่จะบ่งชี้ความรู้ จำนวน 3 ประเด็น คือ การเขียนข้อเสนอเค้าโครงวิจัย, ระเบียบวิธีวิจัย, การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ และสรุปเลือกประเด็น การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่	Brainstorming (ระดมสมอง)	ก.พ.59	องค์ความรู้ด้านการพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการเพื่อการเผยแพร่	1 ประเด็น	การประชุม	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ - คณะกรรมการดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยประชุมเดือนละ 2 ครั้งโดยกำหนดให้บุคลากรแต่ละคนแสดงความคิดเห็นคนละ 3 นาที และรับฟัง	Focus group (กลุ่มเสวนา)	ก.พ. – เม.ย. 59	จำนวนครั้งในการจัดเสวนา	2 ครั้งต่อเดือน	การเสวนา	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)									
ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป้าหมาย KM (Desired State) : **หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม :**									
ลำดับ	**กิจกรรม**	**วิธีการสู่ความสำเร็จ**	**ระยะเวลา**	**ตัวชี้วัด**	**เป้าหมาย**	**เครื่องมือ/อุปกรณ์**	**งบประมาณ**	**ผู้รับผิดชอบ**	**สถานะ**
	ความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม								
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ - คณะกรรมการสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการบันทึกองค์ความรู้ในเอกสารและนำมาจัดเป็นหมวดหมู่	Categorization (จัดหมวดหมู่)	พ.ค. 59	ประเด็นความรู้	1 ประเด็น	การบันทึกข้อมูล		คณะกรรมการจัดการความรู้	
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้ - คณะกรรมการปรับปรุงรูปแบบของภาษาและเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	Edition (รวบรวมและเรียบเรียง)	พ.ค. 59	จำนวนเอกสารความรู้	1 ชุด	การบันทึกข้อมูล	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	
5	การเข้าถึงความรู้ - จัดทำเป็นเอกสารคู่มือ/ เผยแพร่บนเว็บไซต์/ เผยแพร่ให้อาจารย์ทุกคนในคณะ	Publication (เผยแพร่)	พ.ค. 59	- คู่มือการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่ - จำนวนคณาจารย์ที่เข้าถึงข้อมูล	- 1 เล่ม - 80%	การพิมพ์, ถ่ายเอกสาร, เผยแพร่บนเว็บไซต์	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)									
ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป้าหมาย KM (Desired State) : หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม :									
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	เครื่องมือ/อุปกรณ์	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
6	การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - คณะกรรมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยให้คณาจารย์ในคณะแสดงความคิดเห็นต่อองค์ความรู้	PDCA	มิ.ย. 59	จำนวนผลงานที่ได้รับการเผยแพร่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	10%	การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	
7	การเรียนรู้ - จัดทำเป็นคู่มือฉบับสมบูรณ์	Publication (เผยแพร่)	มิ.ย. 59	คู่มือฉบับสมบูรณ์	1 เล่ม	การพิมพ์, ถ่ายเอกสาร	-	คณะกรรมการจัดการความรู้	

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management Process)									
ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ **เป้าหมาย KM (Desired State) :** **หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม :**									
ลำดับ	**กิจกรรม**	**วิธีการสู่ความสำเร็จ**	**ระยะเวลา**	**ตัวชี้วัด**	**เป้าหมาย**	**เครื่องมือ/ อุปกรณ์**	**งบประมาณ**	**ผู้รับผิดชอบ**	**สถานะ**
1	การเตรียมการและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	การโน้มน้าวและการสร้างบรรยากาศที่ดี	ก.พ.59	ความพึงพอใจของคณะกรรมการจัดการความรู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่า 3.5 คะแนน	การพูดคุย	-	คณบดี	
2	การสื่อสาร	กำหนดช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม	มี.ค.59	บุคคลากรในคณะรับทราบข้อมูลเรื่องกิจกรรม	80%	หนังสือเวียน การจัดประชุมคณะและเว็บไซต์	-	ประธาน, เลขานุการ	
3	กระบวนการและเครื่องมือ	ติดตามและทบทวน	มี.ค.– เม.ย. 59	มีกระบวนการจัดการความรู้และเครื่องมือเทคโนโลยี	1 กระบวนการ	- แผนผัง - ผู้รับผิดชอบ - โน้ตบุ๊ค - ไมค์ลอย - ลำโพง	-	ประธาน, เลขานุการ	
4	การเรียนรู้	จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	พ.ค.59	จำนวนครั้งที่จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1 ครั้ง	เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	-	ประธาน, เลขานุการ	
5	การวัดผล	ประเมินจากผลลัพธ์ที่นำไปใช้	พ.ค. 59	ความพึงพอใจของผู้นำไปใช้	ไม่น้อยกว่า 3.5 คะแนน	- แบบประเมิน - การสัมภาษณ์	-	ประธาน, เลขานุการ	
6	การยกย่องชมเชยและการให้รางวัล	ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุม	มิ.ย. 59	จำนวนผู้ได้รับการประกาศเกียรติคุณ	-	การจัดประชุม	-	คณบดี	

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management Process)									
ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ **เป้าหมาย KM (Desired State) :** **หน่วยที่วัดผลได้เป็นรูปธรรม :**									
ลำดับ	**กิจกรรม**	**วิธีการสู่ความสำเร็จ**	**ระยะเวลา**	**ตัวชี้วัด**	**เป้าหมาย**	**เครื่องมือ/ อุปกรณ์**	**งบประมาณ**	**ผู้รับผิดชอบ**	**สถานะ**
ผู้ทบทวน : ..... (อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์) รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารสูงสุดด้านการจัดการความรู้ (CKO)					ผู้อนุมัติ : ..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรรพวสุ) ตำแหน่ง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน (CEO)				

ปฏิทินการดำเนินงานการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
พ.ย. –ธ.ค. 58	1) ทบทวนแผน KM ของหน่วยงาน	แผน KM	1 ฉบับ	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
18-22 ม.ค. 59	2) หน่วยงานส่งแผน KM มายังงานประกันคุณภาพ	แผน KM ของหน่วยงาน	1 ฉบับ	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
25-29 ม.ค. 59	3) งานประกันวิเคราะห์แผน KM ของหน่วยงาน	แผน KM ของหน่วยงาน	1 ฉบับ	งานประกัน
1 ก.พ. 59	4) งานประกันส่งแผน KM มหาวิทยาลัยไปยังวิทยากรเพื่อเตรียมอบรมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 11-12 ก.พ. 59	แผน KM มหาวิทยาลัย	1 ฉบับ	งานประกัน
11-12 ก.พ. 59	5) อบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง กระบวนการการจัดการความรู้ วิทยากรโดย ผศ.ปรานี พรรณวิเชียร - คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ <u>ครั้งที่ 1</u> เมื่อวันที่ 11 ก.พ. 59 -คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ <u>ครั้งที่ 2</u> เมื่อวันที่ 12 ก.พ. 59	มีกระบวนการการจัดการความรู้ที่ถูกต้อง	คู่มือกระบวนการการจัดการความรู้	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
22 ก.พ. 59	6) คณะ สำนัก และสถาบัน จัดส่งแผนการจัดการความรู้มายังงานประกันคุณภาพ	มีแผนการจัดการความรู้	8 ฉบับ (หน่วยงานละ 1 ฉบับ)	คณะ/สำนัก/สถาบัน
1-2 มี.ค. 59	7) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา Good Practice และ Best Practice	คณะกรรมการสรรหา Good Practice และ Best Practice	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ
9 มี.ค. 59	8) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน	สรุปประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
	ดำเนินการถอดองค์ความรู้ ครั้งที่ 3 (ช่วงบ่าย)			และสถาบัน
16 มี.ค. 59	9) ประชุมชี้แจงเกณฑ์คัดสรรผลงาน Best Practice และแนวทางในการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้	มีรายงานการประชุมชี้แจงเกณฑ์คัดสรรผลงาน Best Practice และแนวทางในการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
23 มี.ค. 59	10) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ครั้งที่ 4 (ช่วงบ่าย)	สรุปประเด็นสำคัญ		คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก และสถาบัน
30 มี.ค. 59	11) นำเสนอเกณฑ์การคัดสรรผลงาน Good Practice และ Best Practice เพื่อพิจารณาเห็นชอบ	เกณฑ์การคัดสรรผลงาน Best Practice	1 ชุด	งานประกันคุณภาพ/คณะกรรมการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้
1-5 เม.ย.59	12) หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้มายังมหาวิทยาลัย ระยะที่ 1	รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้	1 ฉบับ	คณะ
20 เม.ย. 59	13) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ครั้งที่ 5 (ช่วงบ่าย)	สรุปประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก และสถาบัน
27 เม.ย. 59	14) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ครั้งที่ 6 (ช่วงบ่าย)	สรุปประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก และสถาบัน
18 พ.ค. 59	15) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ครั้งที่ 7 (ช่วงบ่าย)	สรุปประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก และสถาบัน
25 พ.ค. 59	16) คณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และ	สรุปประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	คณะกรรมการระดับคณะ สำนัก

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
	สถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ครั้งที่ 8 (ช่วงบ่าย)			และสถาบัน
1-10 มิ.ย. 59	17) คณะ สำนัก และสถาบัน รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้มายังมหาวิทยาลัย ระยะที่ 2	รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้	1 ฉบับ	คณะ
มิ.ย. 59	18) คณะ สำนัก และสถาบันจัดส่งผลงาน Best Practice ของแต่ละหน่วยงานมายังงานประกันคุณภาพ	ผลงานของหน่วยงานต่างๆ	8 ฉบับ (8 หน่วยงาน)	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
16-24 มิ.ย. 59	19) คณะ สำนัก และสถาบัน สรุปผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	หน่วยงานมีรายงานสรุปผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	8 ฉบับ (8 หน่วยงาน)	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
29-30 มิ.ย. 59	20) กิจกรรม ARU KM DAY & Best Practice SHARE ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	ทุกหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ 80	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
4-6 ก.ค. 59	21) งานประกันคุณภาพสรุปผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ 2559 และรายงานมหาวิทยาลัยเพื่อทราบและพิจารณา	มีรายงานผลการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 และรายงานมหาวิทยาลัยเพื่อทราบและพิจารณา	1 ชุด	งานประกันคุณภาพ

หมายเหตุ : หลังจากคณะกรรมการ KM ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ทุกครั้ง ให้นำองค์ความรู้ และประเด็นสำคัญขึ้น Facebook Group : ชื่อ ARU KM

ภาพกิจกรรม

สาขาวิชาศิลปกรรม